

Kirkevækstbevægelsen og New Age.

Endetidens tegn i kristenheden – eller blot en tilfældighed?

**Udarbejdet af
Poul Erik Haahr
december 2006.**

Indhold

Kirkevækstbevægelsen og New Age

1) Den lovløses komme.....	side 3
2) Som slangen fristede Eva.....	side 5
3) Gør alle folkeslagene til mine disciple.....	side 6
4) Jeg kender ham	side 7
5) Kildren for ørerne.....	side 9
6) "Fred, fred!", skønt der ikke er fred	side 10
7) I det ydre har de gudsfrygt.....	side 12
8) Vildledende ånder og dæmoners lærdomme.....	side 13
9) Kan en blind lede en blind.....	side 19
10) Verden lytter.....	side 22
11) Hvis lyset er mørke.....	side 26
12) Ugudelige lyster.....	side 28
13) Skaber splittelse.....	side 29
14) Hele jorden fulgte dyret med undren.....	side 31
15) Rådsmødet.....	side 33
16) I skal se og se.....	side 34
17) Give agt på det vi har hørt, så vi ikke glider bort fra det.....	side 36

Debatten om det brugbare i kirkevækstinspirationen har kørt i Danmark lige siden den første Willow Creek konference fandt sted i februar 2001. Er det blot en uenighed om ydre former – eller er det en uenighed om den kristne lære og forkyndelse, hvor vi er sat til at *"kæmpe for den tro, som én gang for alle er overdraget de hellige."* (Jud.3)?

Enighed i synet på denne inspiration er man ikke nået frem til.

Denne rapport tager sit udgangspunkt i det tidligere skrevne om dette emne og graver et spadestik eller to dybere og anskuer det fra et andet perspektiv. Med andre ord samles den røde tråd op fra den tidligere debat om Willow Creek, og denne følges videre, bredere ud.

Tråden fører mange steder hen.....!!!

1.

Den lovløses komme.

”Den lovløses komme er Satans værk og sker med al kraft og med løgnetegn og løgneundere og med alt uretfærdighedens bedrag.....” 2.Tess. 2.9-10a.

Endetidens tegn er i Bibelen beskrevet ved en lang række ydre begivenheder/tilstande.

For blot at nævne nogle, der peger på endetiden i dag:

- Israels tilbagevenden til det forjættede land.
- Den uløselige konflikt i mellemøsten, hvor Israel bliver mere og mere isoleret.
- Evangeliet skal nå ud til alle folkeslag.
- Naturkatastrofer, jordskælv og hungersnød.
- Folk skal rejse sig mod folk.
- Kærligheden bliver kold.
- Børn ulydige mod deres forældre.
- Kærlighed til penge (materialisme).
- Volden tager til.
- Umoral på alle fronter og det stilles åbenlyst til skue.
- Teknologiske fremskridt, der snart gør alt muligt, incl. chipteknologi, der registrerer al handel.
- Genteknologi, hvor vi kan manipulere med skaberværket.
- Kommunikationsteknologi, der gør det muligt at overvåge alle.
- Etc., etc., etc.....

Ganske vist er mange af tegnene ikke nye, men det er som med veer – de kommer hyppigere og hyppigere og tiltager i styrke.

Også inden for kirken, Guds menighed, skal der ske store ændringer.

Før Jesus kommer igen vil der være et frafald fra sand og levende kristendom i en så ufattelig grad, at det åndelig set bliver kendetegnende for tiden, 2.Tess. 2.1-4.

Kristne falder fra af mange årsager, men endetidens store frafald har sin kilde ét sted – deres egen midte!

Djævelen vil rase som aldrig før mod alt sandt og godt, for han ved at hans tid er kort. Noget af slangens raseri kan vi se umiddelbart – andet kan vi ikke, for kampen er en åndskamp, der foregår i himmelrummet, men vi kan se følgerne af denne kamp, tegnene, om vi nøje holder os til Guds ord og prøver alt vi møder på det – for følgerne kommer til os gennem mennesker!

New Age er en fællesbetegnelse for endetidens fremgangsrige omdefinering, fordrejning og forvanskning af al sand kristendom. Dens profeter taler ikke om Antikrist, men taler falsk om Kristus således at dét der er i fokus, ikke er hans stedfortrædende forsonergerning for os, men noget andet - alt muligt andet. (1.Johs. 4.1-3).

Og giv agt! – New Agere taler meget om Jesus, Gud og Helligånden. De bringer et evangelium, men deres fokus er ikke Kristus, men på den guddommelige kærlighed, der omslutter alt og er i alle og hvad vi skal gøre for at få del i den!

Det er et andet evangelium!

Deres tale er besnærende, tillokkende og svær at gennemskue. Tilmed har det falske en forbundsfælle i enhver kristens indre. Derfor er det skjulte og falske livsfarligt når det pakkes pænt

ind. New Agerne får det kødelige og det åndelige til at gå hånd i hånd – til at gå op i en ´fælles, højere enhed`.

Samtidig erklærer New Agerne frimodigt, at vi netop er gået ind i en ny tid, ´vandmandens tidsalder` og, at der er brug for en ny spiritualitet – en spiritualitet, der er tilpasset vor tid. Således lancerede Marilyn Ferguson i det, der regnes for New Agernes bibel, ´The Aquarian Conspiracy`, ordet ´paradigme skifte`.

Hvad dækker dette ´paradigme skifte` over?

Det dækker over, at der er behov for at opfatte tingene på en ny måde - en systematisk og radikal ændring i måden at tænke på.

I dag møder man det samme udtryk igen og igen i kristne sammenhænge.

Ovennævnte falder ´tilfældigvis` sammen med, at vi kulturhistorisk netop er gået over i en helt ny tid – den postmoderne – og vi får igen og igen at vide, at en ny måde at formidle det gamle budskab på, er påkrævet, om vi skal gøre os noget håb om, at nå det postmoderne menneske med evangeliet.

Hvad er så det der præger postmodernismen?

Det er begreber som:

- mangfoldighed (pluralisme)
- sandhedsrelativisme
- individualisme
- pragmatisme
- centreret om jeg'et
- intolerant ´tolerance`

Det der føles og opleves som godt, positivt og rigtigt ER godt, positivt og rigtigt for den, der oplever det og derfor accepteres absolutte sandheder ikke, fordi de er udtryk for intolerance, bedreviden, indgreb i friheden og en dømmende holdning over for andre.

Bibelen er således ikke længere normerende norm – og tolereres ikke som sådan!

Vi ser det i samfundet.

Men vi ser det også i kirken i dag i form af et menneskegjort budskab, der ikke er bygget på de fire ´sola`er`: Skriften alene - Kristus alene - Nåden alene - Troen alene.

Mange vil tro på de falske profeters budskab og følge dem uden nogensinde at komme til sandhedserkendelse af Kristus.

Mange kristne der ikke er rodfæstede, bliver lette ofre i åndskampen – de falder fra. Nogen åbenlyst, andre uden at de selv er klar over det. Det bliver først afsløret på dommens dag. Matt. 25.1-13.

Selv de udvalgte vil slangen søge at føre vild. Matt. 24.24.

Advarsler, formaninger og ´den løftede pegefinger` mod farefulde tendenser er selv i kristne kredse ilde set.

Bibelen giver en klar og entydig forklaring på hvorfor frafaldet bliver så massivt:

”.....for di de ikke tog imod kærligheden til sandheden, så de kunne blive frelst. **Derfor sender Gud vildfarelsens magt over dem, så de tror på løgnen...**” 2.Tess. 2.10-11.

Hvad er sandheden?

”den der **holder fast ved hans ord**, i ham er Guds kærlighed i sandhed fuldendt.” 1.Joh. 2.5.

Kærlighed har altså intet med eftergiveness og tolerance at gøre – tværtimod, for den, der holder fast ved ordet, holder fast ved Jesus! Og den der holder fast ved Jesus, holder Jesus fast! Den der slipper ordet, slipper Jesus og rives med strømmen! Ja Gud selv sender vildfarelsen ind over de, der ikke holder sig til sandheden – sker det, kan ingen stå fast! Ikke én eneste!

Hvordan ser det ud med kirkevækstbevægelsen og beslægtede strømninger, som primært er kommet til os i Norden gennem Willow Creek? Holder de sig til sandheden?

Holder det vi møder derfra mål på Skriften?

Eller passer den røde tråd i det vi møder derfra, med Bibelens beskrivelse af endetidens frafaldskristendom, New Age, der har som mål, at vi kristne skal vendes bort fra Kristus og i stedet følge deres Kristus, Antikrist. Noget ingen kristen ønsker at gøre – og til enhver tid benægte at han gør! Alligevel viser følgende spørgsmål fra Jesus, at det præcist er det, der vil ske: *”Men når Menneskesønnen kommer, mon han så vil finde troen på jorden?”* (Luk. 18.8) – underforstået at svaret er et nej!

Antikrist og det antikristelige, må således fremstå troværdigt, for at få langt hovedparten af de, som kalder sig kristne, til at tro at det er vejen frem – selv om det er løgn og bedrag. Men for at det falske kan fremstå troværdigt og sandt, må det der er sandt og troværdigt omdefineres, opfattes på en anden måde.

Derved opnår han yderligere, at så tvivl om og marginalisere dem, der er i opposition til ham – dem der holder sig til sandheden – Kristus.

”Mine kære, når I nu ved dette på forhånd, så tag jer i agt for at blive revet med af frække menneskers vildfarelse og miste fodfæstet.” 2.Pet. 3.17.

2.

Som slangen fristede Eva.

Men jeg er bange for, at ligesom slangen forledte Eva ved sin snedighed, skal jeres tanker komme på afveje bort fra det oprigtige og rene forhold til Kristus. 2.Kor. 11.3.

Slangen er det snedigste af alle dyr. Den vidste at skulle den føre Guds barn, Eva, væk fra det rene og oprigtige forhold til Kristus – væk fra førstekærligheden, væk fra Guds ord – skulle hun lokkes. Det gjorde han ved at vinde indpas hos, komme i dialog med, Eva.

Han indledte med et spørgsmål: *”Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?”*

I sig selv et uskyldigt spørgsmål, men med en **skjult** bebrejdelse mod den urimelige og begrænsende Gud. Et kim var sået i Evas hjerte!

Eva svarede, som sandt var, ved at gengive hvad Gud havde sagt til Adam: *”Vi må gerne spise af frugterne på træerne i haven, men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke må spise af og røre ved, for ellers skal vi dø.”*

Så var der egentlig ikke mere at sige. Sagen var afgjort – der er ikke noget til diskussion for **Gud har sagt!**

Men slangen slipper ikke sit bytte – nej det snor sig om hende med en løgn krydret med løftet om noget stort og godt: *”Vist skal I ikke dø! Men Gud ved, at den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.”*

Tænk dig Eva, du kan blive som Gud. Den herlige Gud som du elsker. Ham der giver dig alt godt, ja ud over al forstand. Åh, hvor stort og godt, at du kan blive ham lig, de gode ting du kan gøre! – ja dine øjne åbnes så du kan se! Hvilket ´gode` og hvad forkert kan der dog være i det?

Eva spiste, Adam ligeså.

Adam og Eva blev forvist fra Paradiset for at tage en bid af et æble – én bid!

Ulydig mod Herrens ord! Fristet til at sætte sit eget over Guds ord og anvisning.

Ét æble! Én bid!

For at sone dette, synden, måtte Gud ofre sin egen søn, lade ham korsfæste, lade sin fulde hellige vrede gå ud over ham, forlade ham og overgive ham til dødsriget.

Jesus vidste hvad der ventede ham, Guds straf for synden, og det var så ubeskrivelig forfærdelig at han svedte blod blot ved tanken derom.

Det var prisen, der skulle betales for at sone ulydigheden mod Herrens ord. Prisen, der skulle betales for at blive mellemmanden mellem Gud og mennesket. Prisen for at frelse. Prisen for at skabe liv af døde. Han gjorde det af kærlighed til den gudløse, den fordærvede, den fortabte.

Eva og Adam var sammen med Gud i paradiset, og er du en sand kristen er du et Guds barn som de. Guds Ånd har taget bolig i dit hjerte – du tilhører ham og er gået over fra døden til livet. Men da bør vi betænke, at Gud er den samme hellige Gud nu som dengang, og lydighed/ulydighed mod Herrens ord har de samme konsekvenser nu som dengang.

”Enhver, som hører disse ord og handler efter dem, skal ligne en klog mand, der har bygget sit hus på klippen. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og ramte det hus. Men det faldt ikke, for dets grund var lagt på klippen. Men enhver, som hører disse ord og ikke handler efter dem, skal ligne en tåbe, der har bygget sit hus på sand. Og skybruddet kom, og floderne steg, og stormene suste og slog imod det hus. Og det faldt, og dets fald var stort.”

Matt. 7.24-27.

3.

Gør alle folkeslagene til mine disciple.

”Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.” Matt. 28.19-20.

Hvad er det gode ved kirkevækst-inspirationen som vi har mødt den gennem Willow Creek?

Hvad er det de vil? De vil

- føre ufrelste mennesker til en personlig tro på Jesus.
- skabe åbne og inspirerende menigheder, hvor stadig flere føjes til, så Guds rige vokser og udbredes.

Hvordan opnå disse mål? Det gør de

- ved at den enkelte kristne ser de fortabtes nød i øjnene og aktivt går ind for at afhjælpe nøden gennem et liv i kærlighed, omsorg og frimodig vidnetjeneste.
- ved at menighederne åbner sig mod den verden, vi er kaldet til at nå. Gudstjenesterne skal, så langt det er muligt, være lagt an på at imødekomme de kirkefremmede.

- ved at alle i menigheden bevidstgøres om deres nådegave og inddrages i kærlighedens omsorg og fællesskab i menighed og gennem dannelse af cellegrupper, hvor man kan være til hjælp og inspiration for hinanden.

Mange har gennem Willow Creek fået øjne for de fortabtes afgrundsdybe og forfærdelige nød, og Guds grænseløse kærlighed, der rækkes ud til hvert eneste menneske – troende som ikke troende, og Guds frelsesvilje, hvor han ikke under sig selv ro før målet er nået. Han leder til han finder! Desuden ønsker Willow Creek at hjælpe os til at blive mere åbne, naturlige og ligefremme i mødet med dem vi skal vidne for.

Kan nogen levende og sand kristen sige nej til en sådan inspiration – til et sådant ´gode`? Kan man gøre det for de fortabtes skyld? Kan man gøre det for menighedernes skyld? Kan man for sin egen skyld? Er det ikke at stå Gud imod og at overlade de fortabte til sig selv? Og hvad med menighederne? Vil de ikke langsomt stagnere, sygne hen og dø? Og for ens eget vedkommende – vil et nej ikke være at afvise en tiltrængt fornyelse?

”Min kære, tro ikke enhver ånd, men prøv, om ånderne er af Gud, for der er gået mange falske profeter ud i verden.” 1.Joh. 4.1.

4.

Jeg kender ham.

”Den, der siger: ”Jeg kender ham,” men ikke holder hans bud, er en løgner, og sandheden er ikke i ham.” 1.Joh. 2.4.

I kølvandet på den uro der opstod som følge af Willow Creek-inspirationen nedsatte Luthersk Missionsforenings (LM) landsstyrelse (LS) et WC-udvalg med Birger Reuss Schmidt, Peter Olsen og Mikkel Vigilius for at analysere teologien i den inspiration der mødte os. Det resulterede i rapporten ”Luthersk Missionsforening og Willow Creek Community Church” (WCCC), der kan findes på LM’s hjemmeside. Rapporten er sanktioneret af LS.

I rapporten, på siderne 25 – 64, giver udvalget en teologisk analyse af det som Willow Creek har formidlet i Danmark på skrift og i tale, i bøger og ved kurser/konferencer.

Følgende er blot et udpluk af det der møder os:

Side 27 – 2. afsnit:	”Smittende tro” (ST) beskriver aldrig <i>nådemidlerne</i> (Guds ord, dåben, nadveren) som de ydre virkemidler, ved hjælp af hvilke Gud skaber åndeligt liv af døde.
Side 27 – 3. afsnit:	De teologiske mangler i ST afslører en bagvedliggende fejlagtig teologi.
Side 27 – 6 afsnit:	Her indtager den kristne personlighed den plads, som i Bibelen tildeles nådemidlerne.
Side 29 – 5. afsnit:	Bogens manglende beskrivelse af nådemidlerne er ikke bare udtryk for en mangel, men for en direkte forkert lære herom.

- Side 35 – 4. afsnit: Denne tænkning strider i betydelig grad mod NT's tale om forskellige nådegaver og kaldsopgaver i menigheden.
- Side 36 – 5. afsnit: Men det er ikke, hvad Guds ord siger.
- Side 37 – 2. afsnit: Dette kors som kirkekendetegn mangler i "Smittende tro".
- Side 37 – 4. afsnit: Denne teologi er udtryk for en grundskade, som fjerner den troende fra nåden ved at knytte ham til selvforbedringen. Her er der betydelige problemer i ST.
- Side 38 – 7. afsnit: I sine mange taler om et stærkt og missionerende menighedsliv, udfolder Bill Hybels imidlertid aldrig de centrale tanker i disse læremæssige tekster.
- Side 39 – 2. afsnit: I Bill Hybels taler vises der i praksis ringe respekt for disse fortolkningsprincipper.
- Side 40 – 4. afsnit: På denne måde sker der nærmest uundgåeligt en identifikation mellem at tage missionsudfordringen alvorligt og at tilegne sig Hybels' principper, metoder og strategier.
- Side 41 – 5. afsnit: Overordnet set tjener Hybels' selvsikre formidling af og pragmatiske argumentation for sine tanker til at fremme og forstærke en række problematiske tendenser: den understøtter en tidstypisk orientering ud fra og opprioritering af det, som giver målbare resultater, på bekostning af en samvittighedsfuld undersøgelse af og troskab mod det, som er bibelsk sandt; den fremmer en kritisk og overlegen holdning til kristne, der af den ene eller anden grund er skeptiske over for visse nye strategier; den fremmer en polarisering mellem tilhængere af en pragmatisk strategisk tænkning og skeptikere; sidst men ikke mindst svækker den frimodigheden til kritisk at efterprøve Hybels' tænkning på Bibelen.
- Side 42 – 6. afsnit: Bill Hybels tankegang og anbefalinger repræsenterer en alvorlig trussel mod den kristne menigheds åndelige liv og vækst og dermed også mod dens evangeliserende vidnesbyrd over for verden.
- Side 45 – 5. afsnit: I praksis sker der en glidning mod et andet evangelium, som ikke er et sandt bibelsk evangelium.
- Side 56 – 7. afsnit: Bibelens tænkning om den gode kristne leder ligger langt fra det, som er refereret fra Hybels og Schwammleins undervisning.
- Side 57 – 1. afsnit: Her lægger Bill Hybels en forventning og fordring ind over den kristne leder, som er uden grund i Skriften og derfor er lovisk i sin natur.
- Side 57 – 5. afsnit: Det bliver ligeledes forståeligt, at han anviser *andre veje og midler* til åndeligt liv og åndelig vækst end tilegnelsen af Guds ord.
- Side 57 – 6. afsnit: Hybels lader forstå, at man ikke kan komme ind i et personligt og levende forhold til Jesus og præges af ham, blot ved at lytte til sand bibelsk og evangelisk forkyndelse.
- Side 59 – 3. afsnit: Det er svært at finde mildere betegnelser for denne vejledning end, at den er uevangelisk i rystende grad. Hybels fremstiller vejen til frihed og åndsfulde som udførelsen af en række bestemte gerninger!
- Side 59 – 5 afsnit: Hybels synes at være blind for denne helt centrale evangeliske sandhed og giver derfor en vejledning i helliggørelse og åndsfulde, som er gennemført lovisk. Hans vejledning på dette punkt er af så alvorligt vranglærende karakter, at det på afgørende måde undergraver tilliden til ham som forkynder og åndelig leder.

- Side 59 – sidste afsnit: Hybels definition af forkyndernåde-gaven og hans tanke om, at Åndens kraft er knyttet til personer frem for Guds ord, er direkte ubibelsk.
- Side 60 – 4. afsnit: Ifølge Hybels bør alle kristne opleve denne ´anden omvendelse`
Gør de ikke det, er de ude af kontakt med Guds hjerte og i konflikt med Guds vilje.
- Side 60 - 5. afsnit: Men det er ikke den tankegang, vi møder i Bibelen.
- Side 61 – 1. afsnit: Når Hybels betegner det som en synd ikke at arbejde på at opdyrke venskaber med ikke-kristne, lægger han således et helt igennem ubibelsk og sjælesørgerisk dybt uforsvarligt tryk på samvittighederne.
- Side 62 – 7. afsnit: Ud fra et klassisk bibeltro syn på kvindepræstespørgsmålet må en sådan tvangsordning betegnes som antikristelig i sin natur.
- Side 62 – sidste afsnit: Når Bill Hybels trods sin erkendelse af disse problemer ikke desto mindre vælger at indføre og håndhæve den omtalte tvangsordning, vidner det om en alarmerende mangel på åndelig dømmekraft og bibelsk forankret lederskab.

Hvad er hovedsummen af det der formidles gennem Willow Creek?

Et godt sigte! - men en gennemført og systematisk, dybt ubibelsk lære om hvordan den enkelte og menigheden skal opbygges, fungere og ledes for at målet nås.

Hellig, Hellig, Hellig er Herren!

”Jeg skriver ikke til jer, at I ikke kender sandheden, men at I kender den og ved, at ingen løgn kommer af sandheden.” 1.Joh. 2.21.

5.

Kildren for ørerne.

”For der vil komme en tid, da folk ikke vil finde sig i den sunde lære, men skaffe sig lærere i massevis efter deres eget hoved, fordi det kildrer deres ører.” 2.Tim. 4.3.

Hvad er det der ´kildrer mine ører`?

Det er det jeg kan lide at høre og det der tilfredsstillende mine behov!

Vil du vide hvad det er, må du enten spørge ind dertil, og/eller iagttage mine reaktioner, når du har opnået kontakt med mig (feed-back).

Et eksempel herpå:

Jeg kan godt lide musik, men der er også nogle stilarter jeg ikke kan lide og konsekvent lukker for og undgår, om det på nogen måde er muligt.

Et orkester i nærheden spiller den sidste slags og derfor opsøger jeg dem ikke.

En dag står en musiker ved min dør: ”Vi vil gerne spille for dig også – hvorfor kommer du egentlig ikke?” Det forklarer jeg så manden – jeg kan godt lide musik og vil gerne høre dét og dét. Jeg vil gerne have kvalitet og variation, men jeg kan ikke lide dét og dét - og det er jo det I er kendt for!

Efter et stykke tid falder der en invitation fra orkesteret ind af brevsprækken.
Hejsa! De har lagt stilen helt om og lyttet til alle mine ønsker! Spændende!

Det er præcist det Willow Creek gør og anbefaler i de ´guld kantede fire trin til succes`:

- 1) identificer målgruppen.
- 2) registrer målgruppens behov og ønsker (spørgeskema undersøgelse).
- 3) imødekom målgruppens præferencer m.h.t. stil, sted, musik og budskab.
- 4) skab et socialt miljø hvor målgruppen kan komme tilbage for fremtidig behovstilfredsstillelse og tilhørighed.

Folk kommer – det virker!

Lægger man hertil den udtalt pragmatiske holdning, at skaber det man gør ikke vækst (= flere kirkegængere), så kasseres det og noget nyt prøves – ja så sikres yderligere vækst.

Følgende fra en artikel i Kristelig dagblad beskriver det samme, men med andre ord:

Men de amerikanske mega-kirkers bemærkelsesværdige succes skyldes ikke tilfældigheder. Bagved fremgangen ligger nemlig professionelle forretningsstrategier og benhård markedsføring, hvis primære mål er det samme som i enhver anden forretning: at få så mange kunder i butikken som muligt.

Som de fleste moderne virksomheder tilrettelægger mega-kirkerne derfor nøje deres aktiviteter ud fra markedsundersøgelser, fokusgrupper og spørgeskemaundersøgelser, der skal afklare, hvilken slags gudstjeneste kirkegængerne ønsker. Kirkerne formulerer klart både deres målsætning og deres strategi – og ansætter ofte også virksomhedskonsulenter og kommunikationseksperter til at føre dem ud i livet.

Johannes Aagård fra Dialogcenteret i Aarhus skriver følgende om New Age:

”Der er bedrageri i en stor del af det, der generelt går for at være religion. Men i New Age er der tale om en speciel slags bedrageri, fordi New Age i enestående grad er tilpasset ”markedet”. New Age er nok det første konsekvente forsøg på at skabe en religion efter kundernes ønsker.”

Tankevækkende ord fra en mand der har brugt en stor del af sit liv til at vurdere ´åndsstrømninger`. Men er der hold i hans vurdering ud over det der allerede er beskrevet?

”Den, der taler, skal tale med ord fra Gud; den, der tjener, skal tjene med den kraft, Gud giver, for at Gud i alle ting må blive herliggjort ved Jesus Kristus.” 1.Pet. 4.11.

6.

”Fred, fred!”, skønt der ikke er fred.

”De vil helbrede mit lemlæstede folk, de siger letsindigt: ”Fred, fred!”, skønt der ikke er fred.”
Jer. 6.14.

Mange som har profeteret, drevet onde ånder ud og gjort mange undergerninger i Herrens navn, skal i dommen vises bort.

En mand, som i modsætning til mange andre siger ja til invitationen til kongesønnens bryllup, bliver på Jesu ord kastet udenfor med bundne hænder og fødder.

På trods af fem bankende brudepiger, bliver himmelens dør ikke åbnet.

Årsag: Herren kender dem ikke!

I Johannes 8 (beretningen i vv. 31-47) står der: *"Jesus sagde nu til de jøder, som var kommet til tro på ham: "Hvis I bliver i mit ord, er i sandelig mine disciple, og I skal lære sandheden at kende, og sandheden skal gøre jer frie.""*

Jesus kan gøre dem frie, men da må de bøje sig for sandheden i hans ord når han siger: *"I har Djævelen til fader, og I er villige til at gøre, hvad jeres fader lyster."*

De ville ikke bøje sig og det ender med at de ville stene Jesus.

En mærkelig reaktion, for det var jøder, der var kommet til tro på Jesus!

Man kan altså tro på Jesus og alligevel have Djævelen til far!

Man kan altså tro på Jesus uden at eje *'troen'* !!

Årsagen er at **der findes to former for tro**.

I det ene tilfælde er der tale om, at man er tilhænger af Jesus og lytter til ham. Man glædes over Gud som skaber og opretholder, hans kærlighed og omsorg og trygheden ved at være i hans hånd. Man skiller sig ud fra den store flok, der ikke bryder sig om Jesus, men alligevel ejer man ikke den levende tro. Det er denne levende tro Jesus vil føre sine disciple ind i. Det sker ved at møde dem med evangeliet, og samtidig bane vej for evangeliet i deres hjerter gennem domsforkyndelsen – sandheden om dem!

"Alle er kommet på afveje, alle er fordærvede, ingen gør godt, ikke en eneste."

"Der er ingen retfærdig."

"Der er ingen forstandig."

"I har Djævelen til fader."

"I er døde i jeres overtrædelser og synder."

Over for en sådan tale rejser det naturlige menneske – postmoderne eller ej – sig altid i protest. Det ser ikke behovet for nåde. I sit stolte sind, som det har arvet fra Adam, mener det selv at kunne bestå for Herren. Og det er netop den eneste hindring for Guds nåde.

Mennesket må ved Guds ord vækkes til at erkende sin fortabte situation som en synder over for den hellige Gud, og det må høre evangeliet om Kristus og syndernes forladelse i ham, for at blive frelst. Helligåndens **første** gerning er at overbevise om synd! – at vi har at gøre med den hellige Gud, for hvem ingen kan bestå!

Når en synder er afklædt sin egen retfærdighed og berøvet sin egen ære, har Gud opnået det første, han ville. Dernæst ønsker han af hele sit hjerte at tilgive og trøste synderen og skænke ham syndernes forladelse. Griber hjertet dette i tro har Guds nåde frit løb, og synderen har del i Guds grænseløse nåde. Det er Helligåndens anden og tredje gerning.

Gud døde og gør levende!

Der er ingen vej til livet uden gennem døden!

Kun den syge har brug for læge!

Loven – Guds ultimative krav – er en tugtemester til Kristus.

Netop en *'tugtemester'* for intet menneske går den vej af sig selv.

Kun den der ser at *"hjertet er det mest bedrageriske af alt, det er uhelbredeligt"* råber i sin nød *"helbred mig Herre, så jeg bliver helbredt, frels mig så jeg bliver frelst."* Jer. 17.9+14.

Den Helligånden får lov at fuldføre sin gerning i, erfarer den levende tro, den frelsende tro – Guds gave, uforskyldt af nåde. Den Helligånden får lov at afklæde al egenretfærdighed kan han også iklæde bryllupsklædningen!
Gud er hellighed! Gud er kærlighed!

Bill Hybels går ind for tydelig kommunikation, men netop når det gælder forkyndelsen af Gud som den hellige, der ikke tåler synd, domsforkyndelsen, der over for det enkelte menneske afdækker hans sande stilling i forhold til den hellige Gud, svigter det tydelige.

Tværtimod var budskabet i København november 2002, at det, at tegne et sådant billede for mennesker var det dumme man kunne gøre, for så kom folk ikke igen! De, der forkynder sådan er 'dårlige forkyndere'.

Willow Creek formidler, at skal en vækkelsesbevægelse have en fremtid, må den bryde med det de tidligere har stået for og på afgørende punkter ændre det billede som tidligere er tegnet af Gud som dommens og vredens Gud. Det er kendetegnende for de 'gode forkyndere'.

Det var præcist det modsatte Jesus gjorde igen og igen og igen - for det var (og er) den eneste sandhed, der kan vække folk til erkendelse af det, der præcist er deres situation – **det** er netop kærlighed, for uden denne opvågning og erkendelse går mennesket fortabelsens gru i møde. Jesu ord tåltes ikke og blev til sidst den ydre anledning til at han blev slået ihjel!

Tegnes et ensidigt billede af Gud som den kærlige Gud sættes Helligåndens første gerning ud af funktion!

Det er populært for anstødet fjernes, men mennesket kommer til tro uden at komme igennem den snævre port – de er gået over hegnet et andet sted!

"Jeg undrer mig over, at I så hastigt lader jer vende bort fra ham, som kaldte jer ved Kristi nåde, til et andet evangelium, som slet ikke er et evangelium; der er bare nogle, som forvirrer jer og søger at forvrænge Kristi evangelium." Gal. 1.6-7.

7.

I det ydre har de guds frygt.

"I det ydre har de guds frygt, men fornægter dens kraft." 2.Tim. 3.5.

Hvad bygger Willow Creek deres vækst på?
Hvad er det, der skaber resultaterne?

Nogle citater fra WC-udvalgets analyse omkring WC inspirationen:

- 1) Et kendetegn ved WCCC er den udstrakte brug af managementterminologi og –metoder. (side 26 – sidste afsnit.)
- 2) Alle de positive ideer til evangelisation i "Smittende tro" leveres sammen med en falsk lære om virkekraft. (side 28 – sidste afsnit.)

- 3) Sammenholdes Bill Hybels undervisning om gode og evangeliserende menigheder med Ny Testaments lære om menigheden, viser der sig at være tale om en række dybtgående teologiske modsætninger. (side 52 – sidste afsnit.)
- 4) Trods elementer af bibelsk tænkning er Bill Hybels undervisning om kristent lederskab mere bestemt af idealer og principper hentet fra verdslig ledelsesfilosofi end af Bibelens egne ord. (side 56 - 2. afsnit.)

Opstillet skematisk formidler Hybels følgende:

Alle menigheder har brug for en vision, og alle menigheder har brug for en strategi for at føre visionen ud i livet.

a) Strategi for ´vækst i evangelisering`:

- undervisning om at Gud elsker fortabte.
- hoved-lederne må være personlige forbilleder.
- oplæringsprogram for alle i menigheden (Smittende tro – kursus).
- lederne må motivere.

b) Strategi for brug af nådegaver:

- undervisning om nådegaver.
- lederne må give forbilleder (fortælle bl.a. om egne nådegaver).
- oplæringsprogram/kursus hvor den enkelte finder sin nådegave.
- lederne må motivere folk til at bruge deres nådegaver.

c) Strategi for teamdannelse:

- lederne må definere hensigten med teamet.
- udvælgelseskriterier
 - karakter
 - kompetence
 - kemi
- lederne må sørge for at hvert team har en dygtig leder

Hybels løfte er, at om ovennævnte følges sammen med hans visionstænkning, så bliver resultaterne enorme!

Dette siger Herren: Forbandet være den mand, som stoler på mennesker, og som holder kød for sin arm, hvis hjerte viger fra Herren. Jer. 17.5 (gl. oversættelse).

At holde kød for sin arm er at sætte sin lid til mennesker og bruge kødelige virkemidler. Det er at tro, at har vi bare de rigtige ord, den rette lære og anvender de rette virkemidler, og får det organiseret og struktureret på rette vis, da samler vi folk og da skaber vi vækst.

Hellig, Hellig, Hellig er Herren!

”Dette er Herrens ord til Zerubbabel: Ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved min Ånd, siger Hærskarers Herre.” Zak. 4.6.

8.

Vildledende ånder og dæmoners lærdomme.

”Men Ånden siger udtrykkeligt, at i de sidste tider skal nogle falde fra troen, fordi de lytter til vildledende ånder og dæmoners lærdomme, som udbredes ved løgnagtige læreres hykleri.”

1.Tim. 4.1-2.

”Bedrøv ikke Guds Helligånd, som I blev beseglet med til forløsningens dag.” Efs. 4.30

Ordene er sagt til de, der er kommet til tro. Bedrøv ikke Guds Helligånd!

Hvad er det, der bedrøver Guds Helligånd?

Det første, der nævnes i den forbindelse er, ´aflæg løgn og tal sandhed`.

Al tale, der strider mod Guds ord, er løgn!

Al tale, der er i overensstemmelse med Guds ord, er sandhed!

”For han, som Gud har udsendt, taler Guds ord; Gud giver jo ikke Ånden efter mål.” Joh. 3.34.

Lytter vi ikke til Guds ord og lader det være bestemmende for vores færd og tale, men i stedet finder på den ene undskyldning efter den anden for at gøre det vi selv vil, og vedvarende fremfører tale der er imod Guds ord, bedrøver vi Helligånden.

Konsekvensen er uundgåelig: Helligånden forlader os og overlader os til os selv!

Saul, salvet af Gud, er et uhyggeligt eksempel på dette. Guds Ånd forlod ham!

Hvad siger Hybels om Helligåndens gerning i ham?

Følgende udsagn fra Hybels summerer Åndens betydning for ham og Willow Creek:

”Jeg skønner at 75 – 80 % af de gennembruds-skabende ideer i mit lederskab, gennem årene, er kommet fra Helligåndens anvisninger og ikke gennem krævende tankevirksomhed.

Nogle af de store gudstjeneste-serier eller visions-justeringer, værdi-klarificeringer eller strategi-ændringer; nogle af de bedste valg af medarbejdere skyldes ikke min dygtighed. Det har været Helligånden, der hviskede til min ånd.”

Helligånden har altså ikke forladt ham! Ånden giver direkte vejledning, retledning, anvisninger og nye ideer!

Denne vejledning førte for 2 år siden til valget af Gene Appel, der har overtaget Hybels post som ledende pastor i Willow Creek for, at Hybels kunne få mere tid til de internationale opgaver. En dygtig, dynamisk og erfaren pastor fra en anden megakirke i Las Vegas. Umiddelbart et godt valg! Men der er et problem!!!

Hvordan kan Gud ved Helligånden udpege ham, når manden er fraskilt (1989) og gift igen (1993) i henhold til ordene i 1.Tim. 3.2: *”En tilsynsmand skal være ulastelig, én kvindes mand.....”*?????

Læses endvidere WC-udvalgets analyse grundigt igennem fra side 25-64, eller evt. blot ovenfor anførte punkter på side 7-9, ses, at det Hybels netop gør, er, at han konsekvent taler i strid med Guds ord når det gælder, hvordan den gode ´vision´ skal omsættes i praksis.

Han taler med andre ord ikke sandt og løggen er ikke aflagt! – og ´Willow Creek-inspirationen` er mere end 30 år gammel!

Kender Gud Helligånd da ikke alle ting – også Hybels bøger og undervisning og Gene Appels fortid?

Tager Gud Helligånd da ikke længere det skrevne så tungt – eller ved Han ikke hvad der står skrevet - eller har Han en dårlig hukommelse?

Eller er det ånden, der taler til Hybels, der ikke taler sandt?

Svaret giver vel sig selv når Jesus sagde: *”Helligåndens gerning er at herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer.”* Joh. 16.14 og dertil lægges ordene i Hebr. 4.13: *”Ingen skabning kan være usynlig for ham, alt ligger blottet og åbent for hans øjne...”*

Der er aldrig uoverensstemmelse mellem det Gud Helligånd siger og det Bibelen siger! Fremfører man det gør man Helligånden til en løgner!

Hvad er forklaringen på åndens hvisken til Hybels ikke er 'taget af mit', men er i strid hermed? WC-udvalget giver følgende forklaring på side 58 i 4. afsnit:

I forhold til Guds ord er det yderst foruroligende, at Hybels nedtoner forventningen til at kunne møde Jesus gennem det ydre ord og i stedet anbefaler at søge ham umiddelbart, direkte, uden om det ydre ord. Dette er den klassiske vej ud i sværmeri.

Om sværmeri skrev LM's landsstyrelse i marts 2003 følgende:

"Sværmeriets kendetegn er, at det 'indre lys' i en eller anden form får vægt og bliver vejledende frem for ydre, mere konstaterbare kriterier."

Det er sandt som skrevet står, men sværmeriet har ét væsentlig kendetegn mere, nemlig den manglende vilje til at afprøve 'det indre lys' på Skriften og lade de 'konstaterbare kriterier', der fremgår af Guds ord, være styrende, således at "vi nedbryder tankebygninger og alt, som trodsigt rejser sig mod kundskaben om Gud, vi gør enhver tanke til en lydige fange hos Kristus." 2.Kor. 10.5.

I bogen 'Bøn forandrer' beskriver Bill Hybels hvordan han hører Ånden:

"Når jeg har skrevet bønnen ned, lægger jeg skrivehæftet, på mit lille bord og knæler. Jeg har opdaget at jeg beder mere effektivt på mine knæ. Jeg læser bønnen højt. Nu er omdrejningstallet nede på 500, og jeg er rolig og afslappet. Mit hjerte er åbent, og jeg beder Herren tale til mig ved sin ånd. Jeg er stille nok, hvis Han vælger at tale til mig, som i en sagte susen." 1.Kong. 19.12.

Hybels har altså opøvet en bønne-teknik, hvor han kan skabe en stilhed og et rum i sit indre, hvor 'Helligånden' kommer og taler direkte til ham. Han kan høre Ånden!

Denne teknik hedder 'kontemplativ bøn'.

Men hvad er 'kontemplativ bøn' egentlig? Hvad dækker det over og hvor kommer det fra? Hvordan kan denne teknik sikre, at 'ånden' kommer og taler til os – hvilket utallige vidnesbyrd fortæller om?

Grundlæggende findes der tre former for kontemplativ bøn:

- der skabes stilhed i sindet ved at gentage et ord eller en vending igen og igen.
- der skabes stilhed i sindet ved at fokusere på åndedrættets regelmæssighed.
- der skabes stilhed i sindet ved visualisering.

med det ene formål at opnå et ændret bevidsthedsniveau for at komme tættere på Gud, at opnå en dialog med Gud, høre hans stemme, og blive forenet med ham.

Ruth Haley Barton, tidligere 'Spiritual Director' (åndelig vejleder) i Willow Creek giver følgende vejledning i kontemplativ bøn i en vejledning hun er medforfatter til:

"Vælg en kort bøn som udtrykker dit ønske om eller behov for Guds nærvær... Det er bedst om bønnen ikke består af mere end seks til otte stavelser således at den kan bedes helt naturlig i takt med rytmen af din vejrtrækning. Bed denne bøn mange gange som en indgang til stilheden og som en måde at håndtere forstyrrende tanker på. Lad ganske enkelt de forstyrrende tanker forsvinde ved at gentage den bøn du har valgt. Anvend din bøn indtil du erfarer hvad der er sandheden om dit hjertes ønske om Gud."

Bartons teologiske begrundelse for kontemplativ bøn er beretningen om Elias's møde med Gud i 1.Kon. 19.9-13, hvor Gud ikke var i stormen, jordskælvet eller ilden, men i en sagte susen (Barton bruger en oversættelse der siger 'en lyd af ren stilhed'). Hun skriver om dette følgende:

"Elias var stadig i en tilstand der klart indikerede, at han havde behov for at foretage nogle ændringer i sit liv. Som svar på Elias' tilstand, svarede Gud i sin nåde med nogle meget klare anvisninger... Denne vejledning synes ikke at komme fordi Elias spurgte om vejledning, men snarere som et naturligt resultat af den kendsgerning at han var blevet stille nok til at kunne høre.

Gud talte altså til Elias fordi denne var blevet stille nok!

Med andre ord: Kan vi blive stille nok, skabe absolut stilhed i vort indre, vil Gud komme og tale også med os – direkte.

Jan Johnsen, retræteleder og ligeledes ´spiritual director` siger følgende:

"Kontemplativ bøn, i dens enkleste form, er en bøn i hvilken du standser dine tanker... Dette sætter dig bedre i stand til at erkende Guds nærvær, og det gør dig bedre i stand til at høre Guds stemme korrigere, vejlede og retlede dig."

Men hvor kommer kontemplativ bøn fra?

Barton refererer tit til Richard Fosters og Thomas Mertons anvisninger og har fået undervisning på ´Shalem Institute for Spiritual Formation` under ledelse af Tilden Edwards.

Edwards er vel sand økumeniker, når han udtaler følgende om en figur, han har stående af Jesus og Buddha, der omfavner hinanden. Skriften på figuren siger: *´Jesus og Buddha må være meget gode venner.´* Edwards fortsætter: *"De er ikke ens, men de er venner, ikke fjender, og de er ikke ligegyldige for hinanden. Helt fra starten af Shalem har jeg måttet erkende dette."*

Videre skriver han:

"I den tiltagende økumenisme, som ved Helligånden åbnes for os i dag, må vi ydmygt bøje os for visdommen i Østens religioner... Hvad der gør en speciel handling kristen er ikke dens kilde, men dens hensigt... det er vigtigt at erkende i mødet med de kristne som vil forsøge at udpine dine åndelige ressourcer ved at definere dem for snævert.... Østens mysticisme kan være af stor værdi for et helt og fuldt kristenliv."

Så er vi ved kilden. Kontemplativ bøn kom til ´kristendommen` efter at 2. Vatikankoncil åbnede op for dialog med andre religioner gennem Nostra Aetate.

Thomas Merton, en katolsk munk, havde brugt mere end ti år på at studere Taoisme og Buddhisme (især Zen-buddhisme) og han tog efter koncilet på pilgrimsrejse til Østen, hvor han mødtes med flere religiøse ´mestre`.

På Sri Lanka besøgte han et buddhistisk tempel, tog skoene af og gik frem mod alteret med bl.a. en kæmpe buddha-figur og da fik Merton følgende stærke åndelige oplevelse som han selv beskriver således:

"Mens jeg så på disse figurer blev jeg pludselig, nærmest ved magt, revet ud af mine vante, halvbundne syn på tingene, og en indre renhed og klarhed blev åbenbar og indlysende som sprang det frem fra klipperne selv. Alle problemer er løst og alt er klart. Klippen, alt der betyder noget, hele livet, ændres ved dharmakaya....."

Indre renhed og klarhed? Hvad lægger Merton i det?

"Det er vidunderligt at tilhøre den menneskelige race,.. for nu forstår jeg hvem vi er.. Hvis bare mennesker kunne se dem selv som de virkelig er... I centrum af vores væsen er der et punkt af intet, som er uberørt af synd og illusioner, et punkt af den rene sandhed.. Dette lille punkt er Guds herlighed i os. Det er i alle!"

Gud i vort indre, i alle menneskers indre! Det er en af kernerne i New Age tankegangen!

Merton kom videre med følgende vidnesbyrd om østens religioner:

"Jeg tror at vi, ved at åbne os over for Buddhisme, over for Hinduisme, og mod disse store traditioner i Østen, står med en vidunderlig chance for at lære mere af potentialet i vore egne kristne traditioner."

Merton tog Østens meditations- og bønsspraksis med hjem til vesten.

Richard Foster, der er en stor beundrer af Merton, skriver om dette:

"Thomas Merton har måske gjort mere end nogen anden i det tyvende århundrede for at gøre livet i bøn kendt og forstået i brede kredse. Hans interesse for fordybelse førte ham til at studere bønneformer i Østens religioner. Zen-mestre fra Østen betragter ham som den fremmeste autoritet i deres form for bøn i USA."

Richard Foster beskriver herefter teknikken ved kontemplativ bøn på præcist samme måde som anført af Ruth Haley Barton – gentagelse sikrer stilhed, i stilheden møder vi det guddommelige – Gud taler direkte til os.

Men hvordan kan vi være sikre på, at det er Gud vi kommer i kontakt med ved denne teknik?

Det læste du lige ovenfor: *'Hvad der gør en speciel handling kristen er ikke dens kilde, men dens hensigt'*. Det er altså *'hensigten'* der sikrer, at vi reelt kommer til at møde Gud! Fordi vi ønsker at høre Gud er det også ham vi kommer til at høre! Hensigten helliger midlet!

Alligevel kommer Foster med to konkrete advarsler:

"Jeg ønsker også at sige et ord til advarsel. I den kontemplative stilhed med Gud går vi dybt ned i den åndelige verden, og der er noget, der hedder overnaturlig vejledning som ikke er guddommelig vejledning. Medens Bibelen ikke giver os megen information om naturen af den åndelige verden, ved vi, at der findes forskellige åndelige væsener, og at nogle af dem med sikkerhed ikke samarbejder med Gud og hans vilje....."

"Kontemplativ bøn er ikke for nybegyndere. Dette siger jeg ikke om nogen anden form for bøn.... Men med kontemplativ bøn er det anderledes. Vi er alle lige smukke i Guds øjne, men vi er ikke alle lige parate til at lytte til 'Guds tale i hans vidunderlige, forfærdelige, blide, elskende, helt omsluttende stilhed.'"

Hvad siger Bibelen om en sådan kontemplativ praksis?

- 1) Vi advares mod Djævelens snedighed. Han kommer som *en lysets engel*. Det vil sige at vi vil opleve hans nærvær som noget positivt, godt og fredfyldt. Noget sådan er altså i sig selv intet bevis. Langt fra!!!
- 2) I bibelsk forstand er det aldrig sådan at hensigten helliger midlet! Det gør kilden – Kristus!
- 3) Den teologiske begrundelse for kontemplativ bøn er i direkte strid med den beretning, hvor den henter støtten fra. Elias søgte aldrig en indre stilhed – nej han oplevede en ydre stilhed i naturen. Ikke én eneste beretning i Bibelen omtaler eller opfordrer til den form for *'indre stilhed'* som middel til sandhedserkendelse. Tværtimod advarer Jesus direkte imod en sådan praksis i Matt. 6.7-8:

"Når I beder, så lad ikke munden løbe, som hedningerne gør, fordi de tror, at de bønnes for deres mange ord. Dem må I ikke ligne. Jeres fader ved, hvad I trænger til, endnu før I beder ham om det."

Hedningerne beder altså ved at *'lade munden løbe'*. Det græske ord for dette er *'polylogia'*, der betyder *'talestrøm'*.

Hvad lægger der i det?

Bibelen, Guds ord (Norge 1997 – svarer til den engelske King James oversættelse) giver denne forklaring. Her lyder oversættelsen:

"Og når dere ber, så bruk ikke meningsløse gjentakelser, slik hedningerne gjør. For de tror de bliver bønhørt på grunn av sine mange ord. Vær derfor ikke lik dem! For deres Far vet om alt dere trenger før dere ber Ham."

Det er altså hedninger, der beder ved hjælp af gentagelser eller en ´talestrøm` og de tror netop, at de høres på grund af dette. Nej, siger Bibelen. Gør det ikke! Efterlign dem ikke! I stedet skal I som mine disciple bede ”Vor fader du som er i himmelen.....” for jeres Fader ved, hvad I trænger til før I beder ham om det!!

Vi skal ikke søge et ændret bevidsthedsniveau som middel til dialog med Gud, men bede konkret, formuleret, ærligt og oprigtigt og her vil Gud Helligånd komme med sit lys og sit svar på den måde og til den tid Han finder det for godt.

Bryan Flynn, der gennem mange år var praktiserende New Ager, kommer med følgende vidnesbyrd:

”For elleve år siden forlod jeg livet som New Age medium (medie = person der får direkte besked fra ånder) og gav mit hjerte til Jesus Kristus. Som et medie, foretog jeg ´psykiske læsninger` og gennem meditativ praksis kontaktede jeg ´ånd-vejledere`. På den tid var jeg ikke klar over at disse ånder var dæmoniske. Nu som en kristen behøver jeg ikke længere gentagelser, at gå ind i en ændret bevidsthedsniveau eller foretage ritualer, for at finde den fred og sandhed, jeg har fundet gennem Jesus og hans Ord.

For tre år siden læste jeg en bog med titlen ´A Time of Departing`, som påstod at mange kristne ledere underviste i en mantra-meditations teknik. Du kan forestille dig det chok jeg fik, da jeg opdagede at New Age havde infiltreret kristendommen gennem en sådan teknik, en praksis, kaldet kontemplativ bøn.

Den teknik han fandt i kontemplativ bøn var præcis den teknik han selv havde praktiseret i årevis som New Ager for at komme i kontakt med ånderne, så de kunne vejlede og retlede ham.

Dæmoner var alt han var kommet i kontakt med.

Kontemplativ bøn er åndemaneri!

Er ´vildledende ånder og dæmoners lærdomme` forklaringen på

- at ingen Buddhist nogensinde er konverteret til kristendommen gennem kontemplativ bøn, selv om de har et oprigtigt ønske om at møde det guddommelige, fordi ånden de søgte, aldrig mødte dem med ordene: ”Jeg er vejen sandheden og livet – ingen kommer til faderen uden ved mig”?
- de mange New Age udtryk i ovenstående – f.eks. at det guddommelige er dybt i os alle?
- at Transcendental Meditation og kontemplativ bøn grundlæggende er det samme?
- at kirkevækstbevægelsen stoler på ´ånden` og ikke prøver ´åndens` tale på Bibelens ord?
- at kirkevækstbevægelsen udbreder en bønneform, der er uden nogen form for bibelsk belæg og som Jesus advarer os imod?

WC-udvalget skriver følgende på side 34:

Kraft-teologien på den ´evangelikale` venstrefløj repræsenterer en teologisk tilbagevenden til Rom. Håbet om kraft i kristenlivet bliver nemlig ikke rettet udad mod Golgata og frifindelsesdommen i Himlen, men indad mod ´noget` i mig selv. Dette ´noget` kan være sejren over synden. Det kan være overnaturlige erfaringer. Eller det kan være almenmenneskelige evner, frembringelser og programmer. Men i alle tilfælde er det et forvrænget evangelium, når forventningerne om åndelige forandringer rettes mod ´noget` i mennesket selv.

Ringene er sluttet:

Vatikanet opfordrer til kontakt til andre religioner. En katolsk munk tager til Østen og henter deres bønneform med hjem. Den udbredes via kirkevækstbevægelsen, der igen med deres kraft-teologi sikrer en teologisk tilbagevenden til Rom af de ´evangeliske kirker`.

”Enhver bør se til, hvordan han bygger. For ingen kan lægge en anden grundvold end den, der er lagt, Jesus Kristus.” 1.Kor. 3.10-11.

9. Kan en blind lede en blind.

”Kan en blind lede en blind? Vil de ikke begge falde i grøften? Luk. 6.39.

Der er i dag tre generationer af kirkevækstbevægelsen. De lever side om side i bedste velgående med hver deres målgruppe.

Til første generation hørte Robert Schuller. Med sin ´positiv tænkning` stiler han bredt.

Til anden generation hører Bill Hybels og Rick Warren, der med deres ´søger-stil` satser på de yngre familier (babyboomers).

Til tredje generation hører Emergent Church, med f.eks. Brian McLaren og Leonard Sweet, der satser på de unge.

Hvad står de for og hvordan forholder de sig til hinanden?

Er der en rød tråd og hvori består den ud over at de tilhører kirkevæksbevægelsen?

Inden Robert Schuller startede sin ´evangeliske` kirke (Chrystal Cathedral) tog han til Rom for at få Pavens velsignelse. Han erklærer åbent, at hans budskab er det positive, og at han ikke vil tale om synd og skyld.

Schuller erklærer følgende (*med kursiv*):

- *”Jesus kendte sit eget selvværd, hans succes ledte ham til at værdsætte sig selv.....Han bar korset for at hellige sit eget selvværd.”*

Jesus bar altså korset for hans egen skyld!

Korset og Jesu forsonergerning er da heller ikke noget Schuller har brug for:

- *”Jeg er stolt af hvem jeg er...jeg har aldrig brudt et eneste af de ti bud. Jeg har aldrig brudt noget af Jesu Kristi lære og derfor er jeg så stolt af min tro og mit budskab.”*

Om så var, har han også al mulig grund dertil – han ville jo frelse sig selv ved at opfylde loven – men det er umuligt for et menneske - Gal. 2.16. Se evt. parallellen i Luk 18.11-12.

Hvad bliver så budskabet han går videre med:

- *”Jeg tror ikke noget er blevet gjort i Kristi navn og under kristendommens banner som har vist sig mere destruktiv for den menneskelige personlighed og derfor i modsætning til vores evangeliske opgave, end den rå, besynderlige og ukristelige strategi, som går ud på at gøre mennesker opmærksomme på deres fortabte og syndige tilstand.”*
”Synd er at man ikke tror på sig selv.”

Ingen har talt mere om og gjort mere opmærksom på syndens realitet og menneskets fortabte tilstand end Jesus selv. Jesus er altså ukristelig, destruktiv og i modsætning til Schullers evangeliske opgave!

Hvad er da Schullers evangeliske opgave?:

- *”Folk skal mødes med følelser og psykologiske behov skal imødekommes. Menneskets værste problem er at det har mistet sin selvagtelse. Er selvagtelse ikke tilstede, er en person i helvede.”*

At folk må agte sig selv lige så højt som han gør. Tænk altid positivt om dig selv i alle forhold – gør du ikke det synder du! Jesu forsonergerning fordrejes og fornægtes, ja der er ikke brug derfor, for hvor der ikke er synd er der intet der skal sones.

Schullers tale er om Guds altomfavnende og omsluttende kærlighed for de enkelte som de er.

Positiv tænkning - vi har potentialet og mulighederne. Vi skal blot oplæres i at bruge dem!

New Agernes tankegang!

”Hvem er en løgner, om ikke den, der benægter, at Jesus er Kristus. Antikrist er den, der fornægter Faderen og Sønnen. Enhver, som fornægter Sønnen har heller ikke Faderen.”

1.Joh. 2.22-23.

Anden generation består af Hybels/Willow Creek og Rick Warren/Saddleback, der grundlæggende ligner hinanden med nogle små nuancer i forskel.

Begge fik afgørende inspiration til at drive deres kirker efter at de havde besøgt Schuller.

Æblet falder normalt ikke langt fra stammen!

Mon det så er tilfældigt at WC-udvalgets analyse af WC-/kirkevækstinspirationen er som den er, incl. følgende vurdering (side 72)?:

”..de positive elementer i inspirationen ledsages af en trosnedbrydende teologi.....en lovisk og pragmatisk tænkning.....derfor vil den over tid føre dem, som åbner sig for den, væk fra Skriften og fra evangeliet imod en kødelig og almenreligiøs kristendom.”

Mon det så er tilfældigt at Robert Schuller giver Bill Hybels følgende karakteristik?:

”Jeg var den første person til at introducere virkelig kirkevækst til den amerikanske kirke....Han (Bill Hybels) blev den første der tog disse principper op, forfinede dem, maksimerede dem til den ultimative længde af deres potentiale.....Jeg er så stolt af ham.....Jeg tænker på ham som en søn. Jeg tænker på ham som noget af det største, der er sket kristenheden i vor tid.....Bill Hybels udfører det bedste job af nogen som helst jeg kender!”

Tredje generation er `Emerging Church`, der bl.a. har Brian McLaren som frontfigur. McLaren skriver følgende om betydningen af Hybels og Warren for ham selv:

”Jeg har altid haft den højeste respekt og er dybt taknemmelig for disse mænd og deres kirker, for jeg ville aldrig have forladt lærergerningen for at blive præst om det ikke var for deres eksempel.”

Videre skriver han:

”Nogle få år senere, blev vor kirkes ledere frustrerede fordi vi var målrettede mod evangelisering, men så så lidt frugt deraf. Vi gennemgik en radikal nytænkning omkring vores kirke og blev endnu kraftigere påvirket af Rick Warren, Bill Hybels og andre....”

Rick Warren siger, at Emergent Church er den ultimative `Formålsdrevne kirke` (betegnelsen for den kirkestil han selv er leder af).

Men hvad står Brian McLaren så for?

At være kristen på en ny måde. Nytænkning af alle Skriftens sandheder så de passer ind i og kan formidles til vor tid. Klare standpunkter kan ikke bruges, for de er ekskluderende, standser dialogen og skræmmer folk væk. New Agernes `paradigme skifte`!??

Brian McLaren har skrevet en anbefaling på bagsiden af en bog, der hedder `Reimagining Christianity` af Alan Jones (involveret i `the Living Spiritual Teachers Project`, der har som mål at integrere andre verdensreligioners lære i kristendommen. Jones arbejder her bl.a. sammen med Buddhister og Marianne Williamson, der går varmt ind for bogen `Et kursus i mirakler`, der blev

dikteret af 'ånden Jesus' med det formål at korrigere de 'fejl' der er i Bibelen). I denne bog skriver Jones at "dogmatikken om korset er en modbydelig dogmatik (lære)."

Har McLaren oversat dette - er det en 'smutter' - eller hører det med til 'nytænkningen af kristendommens sandheder'?

I et radiointerview (2 dele) med værten Leif Hansen kommer samtalen med Brian McLaren ind på en lang række centrale Bibelske temaer – som f.eks. syndens alvor, Guds hellighed, helvedes realitet, forsoningens nødvendighed - og interviewet lever op til hans 'nytænkning' og til at være kristen på en ny måde.

Blot et eksempel fra interviewet, der belyser McLarens synspunkter:

"Dette er et af de store problemer med den traditionelle forståelse af helvede. For, hvis korset er på linie med Jesu lære, da er – jeg vil ikke sige den eneste, og heller ikke den primære – men en af de primære forståelser af korset, at Guds kongerige ikke kommer som denne verdens kongeriger, ved hjælp af vold og undertrykkelse af folk. Men at Guds kongerige kommer gennem lidelse og vilje til frivillig opofrelse. Men på en ironisk måde siger læren om helvede at det i virkeligheden ikke er sandt. At til sidst får Gud alligevel sin vilje gennem undertrykkelse og vold og ved at skræmme og dominere, præcist som andre kongeriger gør. Korset er da ikke længere centrum. Korset er nærmest forvirrende og en falsk reklame for Gud."

Helt i overensstemmelse hermed er syndens problem ifølge McLaren, ikke et forhold mellem den enkelte og Gud, men et forhold indbyrdes mellem mennesker. Omvendelse og tro er ikke vejen til at blive en del af Guds kongerige – det er derimod at arbejde/engagere sig for riget. Jesu selvopofrende kærlighed er blot et eksempel til efterfølgelse.

I alle generationer af kirkevækstbevægelsen er 'kontemplativ bøn' udbredt og anerkendt.

Brian McLaren rådgiver f.eks. de, der ønsker at ændre deres kirke til at anbefale nye, søgende, at søge åndelige erfaringer gennem det karismatiske og den 'kontemplative vej'. Den ånd man møder her, kan man debattere med og opnå konsensus med. Følgende er fra et interview i Chritianity Today om homoseksualitet:

Rent faktisk er der mange af os (i Emergent Church) der ikke ved hvad vi skal mene om homoseksualitet. Vi har hørt alle synspunkter, men ingen holdning har endnu vundet vores tillid således at vi kan sige "dette synes godt for Helligånden og os."

Rick Warren anbefaler til dag 11 i 'Det formålsdrevne liv' åndedrætsbøn som en enestående måde at forblive i kontakt med Gud dagen igennem ved simpelt hen at gentage korte bønner i takt med vejrtrækningen, som f.eks. 'jeg elsker dig Herre'.

Warrens bog anbefales i øvrigt på det varmeste af Robert Schuller:

"Jeg beder til, at enhver pastor vil læse denne bog, tro den, være villig til at lade sig retlede af den og foretage ændringer for at tilpasse sig dens sunde, bibelske visdom. Rick Warren er den ene som vi alle bør lytte til og lære fra".

"Så lad da også os, som har så stor en sky af vidner omkring os, frigøre os for enhver byrde og for synden, som så let omklamrer os, og holde ud i det løb, der ligger foran os, idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dens skam og nu sidder på højre side af Guds trone. Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet."

Hebr. 12.1-3.

10. Verden lytter.

”De er af verden, derfor taler de ud af verden, og verden lytter til dem.” 1.Joh.4.5.

Her vil jeg blot nævne to personer som Bill Hybels arbejder sammen med og/eller anvender som undervisere til oplæring af kristne ledere.

De to er Rick Warren og Bono.

Rick Warren:

Leder af Saddleback kirken i Californien. Han hentede som Hybels inspiration til opstarten af sin menighed ved et besøg hos Robert Schuller. Teologisk ligger Warren og Hybels fuldt på linie og de arbejder da også sammen i mange sammenhænge.

Rick Warren har opstartet sin såkaldte PEACE plan. Verdens problem er ´åndelig fattigdom`, ´korrupte ledere`, ´ekstrem fattigdom`, ´smitsomme sygdomme` og ´mangel på uddannelse` og løsningen er:

P = Plant ~ plantning en kirke eller indgå partnerskab med eksisterende kirke.

(Visionen er at ikke mindre end 1 milliard kristne skal arbejde for dette projekt, hvilket svarer til stort set alle kristne i hele verden – katolikker, mormoner, Jehovas Vidner, protestanter (incl. alle danskere), etc. Målet er, at samtlige kristne menigheder på denne jord skal arbejde for hans PEACE-plan.)

E = Equip ~ uddannelse af tjenende ledere;

A = Assist ~ støtte til de fattige;

C = Care ~ omsorg for den syge;

E = Education ~ uddannelse.

FN har en 8 punkts plan for verdensudviklingen, der passer til punkt og prikke med Rick Warrens plan. Rick Warren har da også været inviteret til at tale i FN og han er desuden medlem af ´Council of Foreign Relation` og ´Oxford Analytica`.

FN er et ´verdens forum` hvor alle religioner er ligestillede og ligeværdige. ´Diskrimination` accepteres ikke og kristendom er i sin natur ikke inkluderende, men ekskluderende, for der er kun én mellemmand: Jesus Kristus.

Alligevel accepteres og bydes Rick Warren velkommen i FN regi (der i øvrigt er stærkt diskriminerende af Israel med 322 resolutioner mod Israel - og ingen mod brud på menneskerettigheder i muslimske lande - og Israel er ligeledes forment adgang til FN's kommission for menneskerettigheder – det samme gælder intet muslimsk land!)

Primo december 2006 afholdt Saddleback en lederkonference med 20.000 deltagere om AIDS/HIV med deltagelse af internationale organisationer i FN regi. På talerlisten var desuden demokraten, senator Barack Obama (nævnes som præsident-kandidat), der er en af USA's varmeste fortalere for fri abort og for fuld ligestilling af homoseksuelles forhold. Mærkeligt valg til en sådan konference når bedste værn og beskyttelse mod HIV/AIDS netop er det kristne syn på samliv udført i praksis. Rick Warren deltog også i G8 topmødet, der blev afholdt i Edinburgh 2005 (eksklusiv klub med deltagelse af de 8 mest indflydelsesrige økonomier i verden).

Rick Warren har den 12. - 13. november 2006 besøgt stormuftien og præsident Bashar Assad i Syrien og ifølge SANA (Syrian Arab News Agency) udtrykte Warren beundring for Syrien og den sameksistens (Coexistence) han så mellem muslimer og kristne og at han ville bringe dette indtryk

med hjem. I en video fra besøget, fremlagt på You Tube, sagde han, at Damaskus 'ikke tillod nogen form for ekstremisme', men da han blev konfronteret med indholdet af denne video blev den straks trukket tilbage. Warrens syn på Israel stemmer overens med det, der kommer til udtryk gennem FN og han 'overser' Syriens rolle som storleverandør til f.eks. Hisbollah i Libanon. Mødet i Syrien har medført en del kritik i USA og det seneste er at New Ageren, Marianne Williamson (se side 20 nederst) har taget Rick Warren i forsvar.

Nord Korea, der udøver den værste kristendomsforfølgelse vi kender til i noget land, har inviteret Warren til at komme til landet for at tale i marts 2007. Gennem 'Åbne døre' opfordres kristne verden over til at bede for Warrens Korea besøg.

Warren modtages overalt i den verdslige verden med åbne arme. Hans evangelium støder ingen – hverken FN, senatorer, muslimer eller Nord Korea.

Warrens PEACE plan og FN's tilsvarende går hånd i hånd for målet er det samme.

Global fred, global fordeling af ressourcer, global kamp mod uret, global kamp for enhed.

Kirken og verdenssamfundet står sammen.

Biblen lærer os at alt dette er forløberer for New Agernes Kristus (= Antikrist), der til sidst vi stå frem og sætte sig på toppen af det hele.

Bono:

Bono er musiker og forsanger i rockgruppen U2 der stammer fra Irland. Faderen var katolik og moderen protestant. Som ung var han i en periode med i 'Jesus-bevægelsen', der florerede i hippie-kredse og der mødte han noget han ikke siden har kunnet slippe. Kirken var for stiv og han og en kammerat gik ud og startede U2, der i dag er en af verden mest succesrige og anerkendte rockbands. Han er frontfiguren i et stort nødhjælpsarbejde blandt AIDS-ramte i Afrika (ONE).

Han har deltaget i G8 topmødet i Edinburgh (sammen med Rick Warren), og mødtes med Vladimir Putin forud for G8 topmødet i Geneve.

Han har været hos paven i Rom. Han har været i FN hos Kofi-Annan.

Han mødes med præsidenter og statsmænd over sort set hele verden – de lytter til ham.

Hans indflydelse er enorm og fortsat stigende selv om mange ikke er klar over det.

F.eks. har Bono været nævnt som kandidat til posten som direktør for verdensbanken til trods for, at han ikke er finansmand, ikke færdes til dagligt i de kredse og derfor ikke har de uddannelsesmæssige forudsætninger for at bestride en sådan international toppost.

Mange betegner Bono som kristen og det er da også korrekt at en del af hans sange har hentet inspiration i Bibelen og har en åndelig dimension, men går man i dybden med indholdet i sangteksterne begynder det at knibe gevaldigt med budskabet – i alle tilfælde det kristne.

F.eks. slutter sangen "I Still Haven't Found What I'm Looking For" således: (*original tekst + min frie oversættelse*)

*I believe in the kingdom come
Then all the colors will bleed into one
Bleed into one
Well, yes, I'm still running*

Jeg tror på kongerigets komme
Da alle farver vil smelte sammen til et
Smelte sammen til et
Vel, ja, jeg løber stadig.

*You broke the bonds and you
Loosed the chains
Carried the cross
And my shame*

Du brød trældommen og du
Løste kæderne,
Bar korset,
Og min skam,

*All my shame
You know I believe it*

Al min skam,
Du ved jeg tror det.

*But I still haven't found what I'm looking for
But I still haven't found what I'm looking for
But I still haven't found what I'm looking for
But I still haven't found what I'm looking for*

Men jeg har stadig ikke
fundet det jeg leder efter!

Hvad leder han efter? Fundet det i troen på Jesus, har han ikke!
Fører han lytterne til Kristus med et sådant vidnesbyrd?
Bono har ligeledes været inviteret til at holde en ´morgen-bøn` (Morning Prayer) for præsident Bush og bønnen var intet andet end almen social engageret tale, blottet for ethvert Kristus-vidnesbyrd.

På sidste verdensturne som U2 kaldte ´Vertigo` (svimmelhed – efter et af deres numre) skete der noget interessant – Bono kom med en opfordring til fred med universelle religiøse undertoner. Midt i et nummer standsede han op, tog et pandebånd på med følgende tekst: Coexist (hvor C´et er muslimernes halvmåne, X´et er jødernes Davidsstjerne og T´et de kristnes kors), medens han gentog nedenstående for hver gang han pegede på et af de religiøse symboler:

"Jesus, Jew, Muhammad, it's (all) true...All sons of Abraham. Father Abraham, speak to your sons. Tell them, No more!"

(´All` står i parentes fordi udsagnene om dette ord var med, er delte)

foto: Michael Kurman. Hentet fra <http://www.flickr.com/photos/bonobaltimore/18007038/> efter henvendelse til MK

Hvorfor fandt Hybels det så vigtigt at få Bono med på en verdensomspændende ´kristen` lederkonference (Leadership Summit 2006), at han rejste fra Chicago til Dublin for at optage et ´eksklusivt` interview, der efterfølgende kunne vises på storskærme for 75.000 kristne ledere? Et eksempel til efterfølgelse på, hvordan man som kristen opnår indflydelse i verden!

”At elske din næste er ikke en formaning”, sagde Bono, ”det er en ordre.”

Men hvorfor gik Bono i det hele taget ind i kampen for de fattige?

I følgende interview med John Hawkins giver Bono et svar på dette.

Bono omtaler, at han under en turne i Afrika så en avis omtale ham som den, der ville hjælpe de fattige.

Interviewet fortsætter:

John Hawkins: *Åh, så det var det der inspirerede dig til at gå ind i kampen mod fattigdom?*

Bono: *Nej, nej, men det var den nat. Edge og jeg havde et par prostituerede med på vores hotelværelse. Den ene så på mig og fortsatte: ”Du er ham fyren der vil bekæmpe fattigdom, ikke sandt? Det er så sødt – jeg vil give dit livs kn...”*

Det var da jeg forstod at jeg var i gang med noget. Så fra da af begyndte jeg at tale om global fattigdom ved alle mine koncerter.

John Hawkins: *Så en LUDER fik dig i gang med at tale om fattigdom?*

Bono: *Det og så en vision fra Gud.*

John Hawkins: *Woah?!? En vision fra Gud?!?*

Bono: *Ja. Mærkelig nok talte Gud til mig lige efter at Edge og jeg havde drukket tre flasker whisky hver. Den nat sagde Gud til mig: ”Kæmp for de fattige i Afrika. I Zimbabwe, Nigeria, New Zealand, Syd Afrika, Brasilien eller hvor som helst det måtte være i Afrika, at disse fattige mennesker ikke havde penge til at købe vores musik. Han sagde også til mig at jeg skulle fastgøre alle møblerne i hotelværelset til loftet – hvilket jeg gjorde med god hjælp fra Edge. Den hotelregning kostede mig 4.000,- \$, men du forstår, hvad kan man gøre når Gud bliver involveret.”*

Under interviewet står der, at det er humor – satire.

Guds ord siger: *”Du må ikke misbruge Herren din Guds navn, for Herren lader ikke den ustraffet, der misbruger hans navn!”* 2. Mos. 20.7.

Kontakten blev oprettet mellem Hybels og Bono, fordi sidstnævnte tog kontakt til WC for at gøre de amerikanske kristne opmærksom på nøden i Afrika og høre om de ville hjælpe med. Det ville de. Hybels siger at det var Gud, der gjorde at deres veje krydsedes.

Ved at trække Bono frem som et eksempel til efterfølgelse, forstærkes tendensen til at det politisk/økonomiske system skal gå sammen med kirken i et universelt samarbejde.

En del af ´verdenskirkens` og endetidens kendetegn.

Enheden på tværs af alt.

Det, der baner vej for Antikrist!

For at tilskynde kirkerne til at arbejde med i denne retning har Willow Creek Association i samarbejde med World Vision stiftet en pris/præmie (the Courageous Leadership Award) på 100.000,- \$, til den kirke, der kan fremvise flest eksempler på evangeliet omsat i praksis indenfor HIV/AIDS området. Prisen uddeles ved næste års lederkonference.

Hellig, Hellig, Hellig er Herren!

”Vi er af Gud, og den, der kender Gud, lytter til os. Derpå kender vi sandhedens og vildfarelsens ånd.” 1.Joh. 4.6.

11. Hvis lyset er mørke.

”Øjet er legemets lys. Er dit øje klart, er hele dit legeme lyst; men er dit øje mat, er hele dit legeme mørkt. Hvis nu lyset i dig er mørke – hvilket mørke!” Matt. 6.22-23.

Ser vi nærmere på nogle samarbejdspartnere/medundervisere for ‘de kendte’ inden for kirkevækstbevægelsen føres New Age linien videre:

Ken Blanchard:

Har sammen med Bill Hybels og Rick Warren dannet den organisation de kalder ‘Lead like Jesus’ (at lede som Jesus), der afholder regelmæssige kurser for kirkeledere.

Ken Blanchard, der beskriver sig selv som en personlig kristen gennem mange år, er stifter af og direktør i et stort rådgivningsfirma med internationale udløbere – Ken Blanchard Companies. Firmaets ekspertise er coaching inden for alle former for ledelse, marketing og opbygning af teams og organisationer, visioner og strategier.

Han har sammen med (Phil Hodges og) Bill Hybels skrevet en bog om spiritualitet på arbejdspladsen (Leadership by the Book). Det passer fint med opbygningsfilosofien i kirkevækstbevægelsen som sådan, men ellers siger det i sig selv ikke noget.

Det gør det faktisk derimod at Ken Blanchard træffes i mange forskellige ‘spirituelle’ sammenhænge og anbefaler en lang række bøger, enten på omslaget, i forordet eller i anden sammenhæng, der er gennemfiltrerede af en spirituel/åndelig tankegang, der er direkte ubibelsk. Efter at nogle kristne lavede en grundig analyse, der dokumenterede dette, erkendte Ken Blanchard, da dokumentationen blev forelagt ham, at der var tale om New Age litteratur/filosofier og han lovede bod og bedring!

Til den anden side sagde han det modsatte og en ny analyse senere viste da også, at der ingen ændring var sket overhovedet!

Hvilke konsekvenser har det fået for samarbejdet med Hybels og Warren? - Ingen!

Tværtimod er det denne mand som Warren har valgt til at stå i spidsen for oplæringen af de ‘tjenende ledere’ i hans globale PEACE-plan.

Ken Blanchard var en af underviserne ved Willow Creek’s Global Leadership Summit 2005. Samarbejdet i ‘Lead Like Jesus’ fortsætter uanfægtet.

Laurie Beth Jones:

Laurie Beth Jones har bl.a. skrevet en bog der hedder ‘Jesus, CEO. Using Ancient Wisdom For Visionary Leadership’ (Jesus CEO. Brug af antik visdom for visionært lederskab).

Her bruger hun de fire elementer, jord, vand, luft og ild til at typeinddele folk med henvisning til indianerkulturen, hinduisme og jødisk mysticisme.

Heri skriver hun bl.a. at Jesus brugte visualisering til at opnå det han ville, incl., at blive ‘jeg er’, (hvilket han har været fra evighed) og videre at:

”For mig vil det at referere til Gud som ‘hun’ uheldigvis sætte dette arbejde på den anden side af det acceptable for mange mennesker. Vi må søge en alle-inkluderet terminologi.”

På hendes hjemmeside kan følgende læses: *Min personlige mission og vision er at erkende, fremelske og indgyde guddommelig forbindelse i mig selv og andre.*

Ovenstående er typisk for New Agere – inspiration alle mulige steder fra; visualisering til opnåelse af mål; det guddommelige er i menneskets indre og betegnelsen af Gud som 'hun' (han eller alt muligt andet).

Hun har et par gange undervist for et firma, der hedder 'The Message Company'. Dette firma arrangerer alle mulige former for konferencer inden for det 'alternative' og der er adskillige okkultister og New Agere på talerlisten. F.eks. tilbyder de kurser i 'Shamanisme', 'Hellig sex - en rejse gennem ekstase' og 'International konference i ændret bevidsthedsniveau'.

Laurie Beth Jones har deltaget på konferencer kaldet 'forretning og bevidsthed'.

Fra disse New Age sammenhænge går hun tvangsfrit over og underviser i organisationen 'Lead like Jesus' sammen med Blanchard, Hybels og Warren.

Hybels underviser også sammen med hende i anden kirkelig sammenhæng.

Leonard Sweet:

Leonard Sweet, en anden særdeles indflydelsesrig evangelikal amerikaner, har skrevet en lang række bøger, bl.a. 'Quantum Spirituality'.

'Quantum Spirituality' taler om åndelige emner/spiritualitet og Kristus, men det er ikke bibelens Kristus der holdes frem. Der er tanker fra kristendom, men de ligestilles med og blandes sammen med filosofier, mystikker hentet fra alle mulige sammenhænge og videnskabelige teorier af forskellig art og det hele ender i et utroligt miks af nytænkning.

I forordet fremfører Sweet, at kristendommens 'gamle lærdomme' må udskiftes med nye lærdomme fra 'det nye lys'. Han erklærer, at denne 'nye lys bevægelse er en radikal trosbekendelse, der er villig til at danse efter nye rytmer'.

Gennem bogen bruger han New Age udtryk og termer som f.eks. 'Kristusbevidstheden', 'højere selv' og 'kanalisering af Kristus-energi'.

Med dette in mente er det ikke underligt at Leonard Sweet udbringer en tak til flere klassiske New Agere for, at de har hjulpet ham med at finde 'det nye lys'. Han nævner bl.a.

- Mathew Fox, forfatter til bogen 'The Coming of the Cosmic Christ' (Den kosmiske Kristus' komme)
- Willis Harman, forfatter til 'Global Mind Change' (Global tanke skift/ændring).

Leonard Sweet anfører endvidere, at han er overbevist om, at det var Helligånden, der førte ham til bogen 'The Cloud of Unknowing', der er en bog fra det 14. århundrede omhandlende kontemplativ bøn, som Quantum Spirituality ligeledes giver anvisninger i, med direkte henvisning til Thomas Merton.

'Quantum Spirituality' er bogen der om noget har inspireret til/dannet grundlag for Emergent Church bevægelsens filosofi med dens nytænkning og nyformulering af kristendommens sandheder. Brian McLaren har skrevet et par bøger sammen med Leonard Sweet (bl.a. 'The language (sproget) of the Emergent Church' og anfører at: "jeg er en bedre præst og en bedre kristen takket være Len's fremragende og stimulerende arbejder."

Kristen på en ny måde! Nye definitioner. Bibelens sandheder blandet med alt mulig andet som vi oplyste mennesker har fundet ud af i vor egen visdom.

Postmodernistisk kristendom. New Age!

Rick Warren har sammen med Sweet udarbejdet en 'The Tides of Chance' som handler om at 'ride med på den nye bølge indenfor tjeneste' og anbefaler bredt hans bøger. Således skriver han f.eks. på omslaget af bogen 'Soul Tsunami' fra 2001:

”Leonard Sweet...anviser praktiske veje til hvordan vi kan kommunikere Guds uforanderlige sandheder til en verden i forandring”.

Hellig, Hellig, Hellig er Herren!

”I er jo ikke genfødt af en forgængelig, men af en uforgængelig sæd, Guds levende og blivende ord; for alle mennesker er som græs, al deres herlighed som markens blomster. Græsset tørrer ind, blomsterne falder, men Herrens ord forbliver til evig tid.” 1.Pet. 1.23-24.

12. Ugudelige lyster.

”I den sidste tid vil der komme spottere, som følger deres egne ugudelige lyster.” Jud. 18.

De nye evangelikale strømninger som Kirkevækstbevægelsen, Emergent Church og f.eks. Damaris lægger uhyre megen vægt på at forstå den samtid vi lever i, deres sprog, det de går op i, det de beskæftiger sig med. Målet er derigennem at finde en indgangsport for at nå ud til verden på en aktuell og relevant måde.

Vi skal altså som kristne bruge megen tid på ´denne verden` for at forstå dem og derved være i stand til at kommunikere evangeliet til dem.

F.eks. har samtlige medarbejdere i Willow Creek været til Michael Jackson koncert, ikke for at høre musikken som sådan, nej det var med det ene formål, at få inspiration til at møde andre med evangeliet.

WC-udvalget skriver på side 63 følgende:

”I Bill Hybels taler møder man ingen betoning af faren for at præges og forføres af verdslig tankegang og livsførelse blandt ikke-kristne mennesker. Tværtimod taler han flere gange nedsættende og latterliggørende om dem, som advarer mod farerne i verden, og viser ingen forståelse for deres anliggende. Når han taler om ikke-kristnes syndige livsførelse, gør han det ofte i stærk humoristiske vendinger...”

Nick Pollard, grundlægger af organisationen Damaris (vel en mellemting mellem kirkevækst og Emergent-bevægelsen), har sammen med Steve Couch skrevet en lille bog med titlen: *Get More Like Jesus by Watching TV* (Kom til at ligne Jesus mere ved at se TV). I denne bog lyder det:

”Vi kan ikke nå de ikke-troende, medmindre vi har samkvem med den pop-kultur, i hvilken de har fordybet sig.”

”Der er ting i vores kultur, som vi bare ikke synes at kunne komme bort fra lige meget, hvad vi gør. TV er ét af dem...”

”..nogle programmer, som indeholder banden, nøgenhed eller sex-scener, kan faktisk opbygge menneskers forhold til Gud på grund af det budskab, der ligger på et langt dybere niveau (skønt vi stadig skal være meget opmærksomme på den effekt, som sådanne billeder har på os...)”

Vejledningen bliver, at vi må se TV på en måde, som ærer Gud og som er rent: *”...dette er, hvad rent betyder --- at lade vore hjerter være reserveret for Gud, og ikke lade noget tage pladsen for*

den binding, vi har til ham. Og det er, hvad vi så vil ønske at tilføje til vort TV-kikkeri. Da der ikke er noget indefra-kommende forkert ved TV-kikkeri, eller ved at studere TV, eller ved at blive involveret i TV-produktion, eller endog i at udvikle et omdømme for ens viden og inddragelse af TV, vil vi forsikre om, at vi ikke gør noget, som ødelægger vort pagtmæssige fællesskab med Gud."

Hvad bliver summen. Vi kan ære, tjene og opbygges til tjenesten for Gud ved at se TV, hvor der bandes og er sexscener med mere. Utugtige scener – javist, men der er en dybere lag af forståelse.

Et praktisk eksempel herpå fra en anmeldelse af filmen 'Love Actually' skrevet af en kristen informationsmedarbejder i Norge. Under et afsnit med betegnelsen 'Mye sex' skriver han: *'Love Actually' er en film om kærlighed. Med tanke på den sexfikserte tiden vi lever i, er det ikke overraskende at den også handler mye om sex. Språket er til tider grovt. Det er også lett å konstatere at veien fra forelskelse til sex i mange tilfeller er kort.*

I konklusionen står der:

Mye som i dag kalles kjærlighet er ikke annet enn forkledd egoisme. Det må vi forsøke å avsløre. Målet vårt må være å kjempe for den kjærligheten som er preget av vilje til forpliktelse og troskap. I 'Love Actually' møter vi også slik kjærlighet. Selv om holdningene og verdiene som preger filmen, ikke er veldig tydelig uttalt, er det en film som på ettertensomt vis sier noe om både kjærlighet, egoisme og forelskelse.

Budskabet er altså: Før var det forkert at se sådanne film, men nu da I er blevet kristne er det godt, at I ser dem, for derved får I en indgangsport til at aflægge vidnesbyrd for verden!

I kan fortsætte med at leve helt uændret fra før og alligevel ære og tjene Gud derved!

Er det vejen for det kristne evangelium til verden eller er det verdens evangelium til os kristne i dag?

Og hvad er slutproduktet af en sådan vejledning? Bibelen siger det i Joh. 16.2.

"Hvis vi siger, at vi har fællesskab med ham, men vandrer i mørket, lyver vi og gør ikke sandheden. Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al synd." 1.Johs. 1.6-7.

13. Skaber splittelse.

"I den sidste tid vil der komme spottere, som følger deres egne ugudelige lyster. Det er dem, der skaber splittelse; de er kun sjælelige, de mangler Ånden. Jud. 18-19.

"Og I skal hades af alle på grund af mit navn." Matt. 10.22.

I København nov. 2002 sagde Hybels følgende:

"Når du ændrer en kirkeleder vil du ændre kirken. Når du ændrer kirken vil du ændre lokalsamfundet. Hvis nok kirker i lokalsamfundet ændrer dette, kan du ændre en by og eventuelt

staten (amtet), et land og verden. Men den første dominobrik må falde – den første person i denne forandringsproces er en kirkeleder!”

Når lederen ændres, starter en forandringsproces hen imod at drive kirken/menigheden efter de retningslinier som lederen er ændret til – undervist i. Kirkevækstinspirationen er i gang! Processen er startet.

Forandringsledere i kristen sammenhæng må være 100 % overbevist om, at deres strategi og visioner er de rigtige, Gud villet, og må derfor i sagens natur se modstand som værende forkert og imod Guds vilje. Dette siger Hybels direkte på WC-lederkonferencer.

Da kirkevækstinspirationen i dens forskellige afskygninger baseres på mennesketanker, management- og markedsføringsprincipper er det ikke underligt at det skaber usikkerhed, forvirring og direkte modstand hvor det kommer frem. Lederne forberedes på denne måde ved WC konferencer:

”Når I har en vision og efterstræber den, dukker der en masse modstand op.”

Deres analyser viser følgende fordeling:

”15-18 % vil være støttende,

70 % vil være passive,

10-15 % vil være i opposition.”

Rådet er: *”Ær og pris det forbigangne. Tillad en ansporende sorg-proces. Kompenser for tab. Marker slutningen og gå over til det nye.”*

Endvidere: *”Konflikt er normalt i en gruppe af mennesker. Nogen accepterer måske aldrig forandringerne og vil måske have det bedre i en anden kirke. Brug bibelsk konfliktløsning som i Matt 18.”*

Rick Warren siger følgende: *”Gud velsigner kirker, der står sammen i enighed. I Saddleback underskriver hvert eneste medlem en pagt, som inkluderer et løfte om at beskytte enigheden i vores fællesskab. Resultater er at vores kirke aldrig har haft en konflikt, der splittede fællesskabet.*

Videre: Rick’s regler for vækst...For det tredje: Kritiser aldrig hvad Gud velsigner, selv om det måtte være gennem en tjenesteform som du måtte opleve som ubehagelig.”

Virker det, er det udtryk for Guds velsignelse. Spørgsmål og kritik manes i jorden.

Men som i WC, ved Rick Warren, at forandring medfører modstand og kritik. Derfor anbefaler han alle ledere at læse bogen, *Leading Congregational Change*, før man begynder at ændre noget som helst i en kirke/menighed. Bogen indeholder et seks-punkts program til hvordan ´modstandere` skal håndteres:

- identificer modstandere
- vurder modstanderne og graden af modstand
- vis velvilje, involver og overbevis grænsemøderne
- marginaliser mere vedholdende modstandere
- bagvask dem, der bliver og kæmper
- etabler regler, regulativer, love og principper som bringer modstandere til tavshed, straffer og driver dem bort.

Modstand skal altså overvindes med list. Kan man ikke det, fjernes fløjlshandsken og man skal køre modstandere ud på et sidespor og om nødvendig bagvaske og udstøde dem af menigheden.

Bagvaskningen består i at tillægge dem andre motiver end de har – magtbegær, ulydighed mod lederne, ligegyldighed med de ufrelste, magelighed, at de er ukærlige og dømmesyge, står Gud imod, etc...

Det vil sige at holder man konsekvent fast ved de gamle stier – det der har båret menigheden/kirken ind til det nye kom - ender man med at blive udstødt af menigheden. Udstødt af det der skulle være ens åndelige hjem her på jord, - ikke fordi man lever i åbenlys synd (som Matt. 18 omhandler), men fordi man ikke vil give slip på det, der har været ens rigdom gennem hele livet og acceptere det nye, (som de i øvrigt ikke kan få en fuld og holdbar teologisk begrundelse for.)

Til et eksempel gjorde man dette i en menighed i Gardendale, USA, hvor en nyansat præst indførte kirkevækstinspirationen med uenighed til følge. Medlemmerne blev dikteret en afstemning med følgende ordlyd: ”*Pastor Micah Davidson er den af Gud kaldede præst for Gardendale og han leder os i Guds retning - ja eller nej*””*Hvis kirken beder mig at blive*” skrev han ”*vil de der stemte imod mig øjeblikkelig blive frataget deres medlemskab af kirken.*”

165 blev bortvist. De var uenige i den nye linie som lederen lagde! Altså et teologisk problem, men det gøres til et personspørgsmål – loyalitet mod lederen.

Det samme mønster findes igen og igen. I mange tilfælde tager det 6-8 år at udrydde al modstand mod den nye spiritualitet og omformningen af menigheden/kirken efter vækstfilosofien. Når modstanden er udryddet er kirken vundet – de klassisk evangelisk kristne er væk – intet hindrer længere det nye.

Og det er lederne, der gennemfører processen. De har nemlig ret til at gøre som de gør, for de har nådegave til at lede!

En fin, from og skjult form for kristendomsforfølgelse.

Som Bill Hybels udtrykker det: *Men den første dominobrik må falde – den første person i denne forandringsproces er en kirkeleder.*

Brian McLaren følger godt op på ovennævnte ved at lægge Guds udvalgte for had når han fremfører:

derfor er klassisk kristendom den perfekte teologi til fremme af apartheid, ligegyldighed overfor de fattige, nedvurdering af de homoseksuelles rettigheder, ligegyldighed overfor mennesker med AIDS, for den fjerner hele fokus fra hvad der sker her på jorden til hvad der sker i himmelen efter vi dør.

De kristne der holder fast ved det gamle, ved læren, er de der skaber ´verdens` problemer med deres ekskluderende tro – ja, de er farisæere, der er under Guds vrede.

”De skal udelukke jer af synagogerne, ja der kommer en tid, da enhver, som slår jer ihjel, skal mene, at han derved tjener Gud. Og det skal de gøre fordi de hverken har kendt Faderen eller mig.”
Joh. 16.2-3.

Hellig, Hellig, Hellig er Herren!

”Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig.”

14.

Hele jorden fulgte dyret med undren.

”Og jeg så et dyr stige op af havet; det havde ti horn og syv hoveder og på sine horn ti kroner og på sine hoveder gudsbespottelige navne.....hele jorden fulgte dyret med undren og tilbad dragen, der havde givet dyret magten...” Joh.Åb. 13.1 og 6.

Indholdet i Åbenbaringsbogen kap. 4 og ud er om tiden umiddelbart før Kristi genkomst. Hvad der menes med det skrevne kan være svært at forstå og hvad med det tidsmæssige?! Alligevel viser ovenstående bibelvers at der skal komme noget, der i det ydre fremstår på mange forskellige måder (ti horn og syv hoveder), men grundlæggende er der tale om ét – dyret, der sætter sig op mod Gud og spotter ham. Mennesker i stort tal, ja hele jorden, på nær de, der har deres navn skrevet i Lammets bog, vil følge det i undren og taknemmelighed.

Hvilken indflydelse har da kirkevækstbevægelsen og Emergent Church:

Willow Creek Association har over 11.000 kirker, der er tilsluttet organisationen direkte. Men hvor stor påvirkningen reelt er, får vi nok et bedre billede af ved informationen om at Bill Hybels/WCA underviser rundt regnet 100.000 kirkeledere hvert år rundt om i hele verden. For at nå disse mange mennesker afholdes teletransmitterede konferencer, hvor man kan være på overalt på en gang eller ´sende forskudt` efter hvordan det passer bedst det enkelte sted. Disse ufatteligt mange ledere tager inspirationen med hjem til deres menigheder, der igen inspirerer andre. Bøger og inspirationsmaterialer af forskellig art sælges og købes og overalt i hele verden. Det breder sig som ringe i vandet.

Rick Warren har bl.a. skrevet bøgerne ´The Purpose Driven Life` og ´The Purpose Driven Church` hvoraf førstnævnte alene, har solgt mere end 22 millioner eksemplarer.

Han har undervist mere end 400.000 kirkeledere i 162 lande.

Over 10 % af de evangeliske kirker i USA følger Warrens 40 dages plan for menigheden. Store erhvervsvirksomheder som f.eks. Ford, Wal Mart og Coca Cola benytter sig af samme.

Warren har en global agenda med sin PEACE plan hvor politik, økonomi og religion går hånd i hånd – ifølge ham selv er det for denne plan, at Gud har sat ham i verden.

Der er meget tætte forbindelser til præsidenten og lederne i staten Rwanda i Afrika og de taler ligefrem om at staten bliver den første ´Purpose Driven` stat i verden.

Emergent Church er endnu nyere, men har allerede opnået en fantastisk indflydelse især blandt de unge. Brian McLaren rejser verden tynd for at formidle postmodernismens budskab og det at han kommer til et lille land som Danmark og kan samle en stor flok ungdomsledere og inspirere dem, siger alt.

Gennem TV transmitteres deres gudstjenester til store dele af verden.

Selv katolikkerne sælger ´Smittende Tro` og har nogle steder taget kirkevækst-metoderne til sig med nøjagtig samme erfaring. Det trækker folk til huse! Det virker!

Og i et brev til Chuck Colson skriver Brian McLaren: *For adskillige år siden forsøgte du at forene de evangelikale og katolikkerne – en bestræbelse som jeg bifaldt og som jeg selv er involveret i. Tilbage til Rom!*

Kirkevækstbevægelsen og Emergent Church har på de relativt få år de har eksisteret opnået en global indflydelse, der er total uden sidestykke i historien. De udøver en indflydelse, der er ubeskrivelig og som vi kun er i stand til at fatte og se toppen af, som vi kun kan se toppen af et isbjerg hvor 9/10 ligger under vand. Ovennævnte personer er blot på toppen af kransekagen.

Alle følger undrende efter! For metoderne virker! – vi må se hvordan de gør!
Deres spirituelle vision og metoder er som en tsunami!

”Salige de tjenere, som herren finder vågne, når han kommer! Sandelig siger jeg jer: Han skal binde kjortelen op om sig og lade dem sætte til bords og selv komme og sørge for dem.”
Luk. 12.37.

15. Rådsmødet.

Følgende lille anekdote fra Norge blot til eftertanke.

Da vækkelsen skulle planlægges:

Det var længe siden, der havde været vækkelse i korpset og det måtte man gøre noget ved. Vækkelse blev sat på programmet og et rådsmøde blev kaldt sammen. Nu skulle vækkelsen planlægges. Jesus blev også bedt om at være med til rådsmødet og han fik lederpladsen øverst ved bordet.

Korpslederen var ordstyrer.

”Vi skal planlægge vækkelsen” sagde han. *”Kan jeg få nogen synspunkter?”*

”Møderne må gøres interessante for os husmødre” sagde hjemmesekretæren og formanden for kvindeforeningen.

”Der må være megen sang og musik” sagde musiksekretæren og korlederen i munden på hinanden.

”Så må det være varieret og morsomt” råbte lederen af ungdomsforeningen.

”Ikke lange taler.” Det sidste blev understreget ved kraftig slag i bordet.

Man så at Jesus åbnede munden for at sige noget, men de andre kom ham i forkøbet.

Korpslederen så igen, at Jesus forsøgte at komme til orde, men nu svirrede ordene i luften som geværskud:

Planlægning... Underholdning... Økonomi... Program... Strategi ... Drama... Afveksling... Vision...

Snart var der ikke til at få ørenlyd. Alle stod på sit og alle forsøgte at planlægge vækkelsen på sin bedste måde.

En lille søndagsskolepige kom ind i rummet, hvor rådsmødet blev afholdt. Hun havde hørt at Jesus var der og ville gerne møde ham.

”Hvor er Jesus” spurgte hun og trak juniorsergentmajoren i armen.

”Han sidder øverst ved bordet” sagde denne, *”men forstyr os ikke – vi planlægger vækkelsen.”*

Den lille pige så op mod enden af bordet. Pladsen var tom og hun begyndte at græde hjerteskræende. *”Han er der jo ikke!”*

Jesus var der ikke.

Samtalen rundt om bordet standsede momentant. Alle så mod den tomme plads.

Jesus sad der ikke. Han var gået sin vej, men det havde de ikke lagt mærke til.

De havde for travlt med at planlægge vækkelsen.

*Frit efter
Niels Peter Enstad,
Frelsens Hær*

”Uforstandige galatere. Hvem har forhekset jer? Jesus Kristus er dog blevet aftegnet for øjnene af jer som den korsfæstede. Dette ene vil jeg have at vide af jer: Fik I Ånden ved at gøre lovgerninger eller ved at høre i tro? Er I så uforstandige? I begyndte dog i Ånden, vi I nu ende i kødelighed?” Gal. 3.1-3.

16. I skal se og se.

”Disciplene kom hen til ham og spurgte: ”Hvorfor taler du til dem i lignelser?” Han svarede dem: ”Jer er det givet at kende Himmerigets hemmeligheder, men de andre er det ikke givet. For den, der har, til ham skal der gives, og han skal have overflod; men den, der ikke har, fra ham skal selv det tages, som han har. Derfor taler jeg til dem i lignelser, fordi de ser og dog ikke ser, og hører og dog ikke hører og heller intet fatter. På dem opfyldes den profeti af Esajas, der siger:

*I skal høre og høre, men intet fatte,
I skal se og se, men intet forstå.
For dette folks hjerte er dækket med fedt,
og med ørerne hører de tungt,
og deres øjne har de lukket til,
for at de ikke skal se med øjnene,
høre med ørerne og fatte med hjertet
og vende om, så jeg må helbrede dem.*

Salige er jeres øjne, fordi de ser, og jeres ører, fordi de hører. For sandelig siger jeg jer: Mange profeter og retfærdige har længtes efter at se det, I ser, og fik det ikke at se, og høre det, I hører, og fik det ikke at høre.” Matt. 13.10-16.

Overskriften på dette skrift hedder: Kirkevækstinspirationen og New Age. Endetidens tegn i kristenheden – eller blot en tilfældighed?

Det jeg skriver er ikke noget jeg har taget af mig selv – alle udsagn, udtalelser, påvisning af sammenhænge med mere, er baseret på og dokumenteret ved frit tilgængelige oplysninger og kilder. Vil du efterprøve det fremførte kræver det kun tre ting af dig. Tid, at du kan læse og at du tror, at Bibelen er Guds sandfærdige og troværdige ord.

Læse kan du, siden du er her. Tid har du – det er et spørgsmål om prioritering. Det sidste er et forhold mellem dig og Gud – han kender dit hjerte, selv de inderste kroge som du måske knapt aner du har.

Jeg kan ikke åbne én enestes øjne for, at det jeg skriver er sandt. Det har al erfaring lært mig.

Kan du ikke ud fra det skrevne se, at kirkevækstbevægelsen er del af et netværk, der har sin rod i afgrundens brønde, men tværtimod fortsat mener, at det beskrevne blot er en samling tilfældigheder og at inspirationen er et brugbart gode - kan selv tusind referencer ikke overbevise dig – for du ved bedre! Så hvorfor bruge mere tid på det!

Kan du se, at der er tale om en vildfarelse og forførelse er du overbevist og ikke i tvivl om, at det forholder sig sådan! Så hvorfor bruge tid på at undersøge det, der er så oplagt!

Tilbage er de som er i tvivl. Til jer har jeg kun ét råd: Undersøg det selv!

Derfor gør jeg det uhørte, at jeg ikke henviser til en eneste kilde (ud over de i teksten anførte) i dette arbejde. Søg selv og bliv overbevist!

Mit råd vil være at starte med at undersøge alt om Ken Blanchard.

Gå ind på www.google.com og søg på

- 1) Ken Blanchard
- 2) Lead like Jesus
- 3) Ken Blanchard, Rick Warren
- 4) Ken Blanchard, New Age
- 5) Gå ind på www.willowcreek.com og søg på Ken Blanchard og du finder 59 links
- 6) Etc, etc.

Dernæst kan du fortsætte med Leonard Sweet. På hans hjemmeside kan du downloade bogen 'Quantum Spirituality' kvit og frit. Læs i den og du kan se hvilken teologi han frembærer. Søg så kombineret med Warren, Hybels, McLaren etc.

Søg på Bono, Laurie Beth Jones, ja alle de personer og emner jeg berører.

Undersøger du ovennævnte med tålmodighed, åbner en masse links undervejs og læser på kryds og tværs, medens du til stadighed holder dig Guds ord for øje, da vil du finde det jeg skriver og måske, ja formentlig, mere end det, for sporene er uden ende, og denne skrivelse berører kun noget af det man støder på. Netværket som du kommer ind i strækker sig dybt ind i uddannelsessystemerne, ind i militæret, ind i sundhedsvæsenet etc. etc. Det er overalt!

Nogle informationer er ikke hentet fra internettet, men fra bøger. Således er informationerne om at Gene Appel er gengift fra bogen 'How to Change Your Church Without Killing it'. Det er en tankevækkende bog. Skrevet til kristne ledere, men som det andet fra kirkevæksthold uden megen bibelsk substans. Derimod er det undervisning i værdibaseret forandringsledelse, management, fokusering på opgaven og hvordan man som leder opnår det man vil, inkl. brug af manipulerende metoder. F.eks. fremføres at 'det kan være lettere at få tilgivelse end tilladelse'.

Når vi som læger møder en patient, finder vi ikke ud af hvad denne fejler ved at gå i dybden med et enkelt symptom, men ved at registrere alle symptomerne, sætte dem i relation til hinanden og påvise sammenhænge. Som sådan er det enkelte symptom uinteressant! – for det er den røde tråd der giver diagnosen!

Alligevel oplever vi ofte at nogle patienter lukker øjnene for betydelige symptomer. De ønsker ikke at se – ja, de vil ikke se! De ser på det enkelte symptom og finder undskyldninger, forklaringer og bortforklaringer. Tanken om f.eks. kræft er **for** ubehagelig. Det kan i værste fald forsinke kontakten til lægen, forsinke den korrekte diagnose og gøre liv-redde behandling umulig. Eller de tror på diagnosen, men slår sig til ro med at det nok skal gå alligevel, at det ikke står så slemt til som lægen siger og så følger de ikke behandlingen som anvises – men lapper lidt på symptomerne. Det kan så se pænt ud en tid, men kræften breder sig alligevel videre og videre. Ikke én er blevet helbredt ved at lukke øjnene for den sygdom der hærger deres krop!

Når det gælder den kræftknode i kristenheden, der hedder kirkevækstinspirationen, er der kun hjælp at finde ét eneste sted. Hos den store læge – Kristus.

Du behøver ikke at sige med et ord til andre hvad du vil og gør, for det er ikke dine ord der er afgørende! Det er, at du tager lægens ord til dig og følger hans anvisninger! Er der ikke overensstemmelse mellem dine ord og handlinger, vejer det du gør altid tungest og dine ord er tom tale!

Og det du gør, kan alle se!

”Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker, se efter, om jeg følger afgudsvej! Led mig ad evigheds vej!” Sl. 139.23-24.

17.

Give agt på det vi har hørt, så vi ikke glider bort fra det.

”Derfor må vi så meget mere give agt på det, vi har hørt, så vi ikke glider bort fra det. For når selv det ord, der var talt ved engle, havde gyldighed, og enhver overtrædelse og ulydighed fik sin velfortjente straf, hvordan skal vi da kunne gå fri, hvis vi lader hånt om en frelse så stor, at den fra først af blev forkyndt af Herren selv og senere stadfæstet for os af dem, som havde hørt ham.”
Hebr. 2.1-3.

I denne rapport er sygdommen HIV/AIDS nævnt flere gange. HIV er et virus der går ind og ødelægger patientens immunsystem (AIDS) således, at denne bliver hjælpeløs mod selv banale infektioner, som ellers ville være ganske ufarlige. Sygdommen spredes langt overvejende ved utugtig adfærd – flere/skiftende partnere, homoseksualitet. Man opdager ikke at man får sygdommen – tværtimod er man fyldt af vellyst når det sker, men synd avler synd og syndens løn er døden.

Sådan er det også med vranglære, der i Bibelen for øvrigt ofte lignes med utugtig adfærd – lytten til fremmede guder, Baal’s profeter, med hor mod den ene sande, levende og hellige Gud.

Vranglæren nedbryder den troendes forsvarsværker og man bliver et let bytte for djævelens snigløb. Bo Giertz havde set dette, da han skrev: *Falsk lære er farligere end grove synder og laster, for den, som lever et lastefuldt liv, plejer at vide, at han synder, men den, som er forvildet ved falsk lære, tror, at alt er vel, selvom han er på vej mod fortabelsen.*

Træet skal kendes på frugten, men det kræver at man går så tæt på, at frugten kan kendes og ikke forveksles med noget andet (Matt. 7.15-20).

Kirkevækstinspirationen har et godt sigte, men hele grundtanken og filosofien bag er baseret på mennesketanker, -erfaringer og psykologiske virkemidler, ja mere end det – det er baseret på vildledende dæmoners lærdomme. Frugten er lovtrældom, hvor mennesket er sat i centrum, hvor omvendelsens nødvendighed og korsets dårskab er erstattet af ´relationer` og tjeneste for ´riget` . Bill Hybels sammenfatter det på denne måde: *”Så hvis du går i kirke, hvis du gør disse religiøse øvelser, er med i en lille gruppe, tjener og gør disse barmhjertighedsgerninger, så vil din temperatur bare gå op og op, og meget snart er du fyldt. Du er fri!”*

Det er ikke en inspiration der kommer ovenfra, men nedenfra!

Et gode, nøden for de ufrelste, er lokkemidlet – Djævelens funklende perle - der leder os til ulydighed mod Guds ord – Djævelens taktik fra Paradiset til dommens dag, hvor han smides i ildsøen sammen med alle de der fulgte ham.

"I øvrigt, vær stærke i Herren og i hans mægtige styrke. Ifør jer Guds fulde rustning, så I kan holde stand mod Djævelens snigløb. Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet. Tag derfor Guds fulde rustning på, for at I kan stå imod på den onde dag, overvinde alt og bestå.

Så stå da fast, spænd sandhed som bælte om lænden, og ifør jer retfærdighed som brynje, og tag som sko på fødderne villighed til at forkynde fredens evangelium. Overalt skal I løfte troens skjold, hvormed I kan slukke alle den Ondes brændende pile. Grib frelsens hjelm og Åndens sværd, som er Guds ord. Under stadig bøn og anråbelse i Ånden skal I altid bede i Ånden og holde jer vågne til det og altid være udholdende i forbøn for alle de hellige." Efs. 6.10-18.

Vores værn mod vranglæren er sandheden – det er den, der holder sammen på hele den kristnes rustning og beskytter mod slangens list og angreb.

Sandheden er Guds ord. Dette ord åbenbares ikke for os ved at mane ånden frem og lytte til dens tale gennem selvhypnose/indre stilhed – nej, den åbenbares for os i den hellige skrift – Bibelen. Det er Guds tale til os, og på dét skal alt stå sin prøve – også enhver form for overnaturlige oplevelser. I dette ord giver Gud sin vilje til kende; her åbenbarer Gud sin frelsesplan for den enkelte ved troen på den korsfæstede og opstandne Herre og frelser; her giver Gud sine formaninger og løfter til opmuntring, styrke og trøst i kampen for at holde ud i løbet om at nå vort håb – himmelens herlighed.

Men i dette ord bruges der også megen spalteplads på formaninger og advarsler mod falsk lære, mod vranglære, mod lære, der taler imod Guds ord.

"Kan en kilde give både fersk og salt vand fra samme væld? Mine brødre, kan et figentræ måske bære oliven eller en vinstok figner? Nej, og lige så lidt kan en salt kilde give fersk vand."

Jak. 3.11-12.

Den sunde lære er som fersk vand, livgivende, lifligt, svalende, vederkvægende. Joh. 4.7-15.

Den falske lære er som salt vand, der dræner kroppen for kraft og energi og til sidst dør man af tørst! 2.Tim. 3.13.

Hvordan lyder Guds formaning til os der tilhører ham?

"Tilpas jer ikke denne verden, men lad jer forvandle, ved at sindet fornyes, så I kan skønne, hvad der er Guds vilje; det gode, det som behager ham, det fuldkomne." Rom. 12.2.

"Far ikke vild! Slet omgang fordærver gode sæder. Bliv for alvor ædru og synd ikke!"

1.Kor. 15.33.

"Se til, at I tager jer i agt for farisæernes og saddukæernes surdej." Matt. 16.6.

"Træk ikke på samme hammel som de vantro! For hvad har retfærdighed med lovløshed at gøre, eller hvad har lys til fælles med mørke? Hvordan kan Kristus og Beliar stemme overens, eller hvordan kan en troende have lod og del med en vantro? Hvilken sammenhæng er der mellem Guds tempel og afguderne?" 2. Kor. 6.14-16.

"Hold dig fra den ugudelige, tomme snak, for de vil komme længere og længere ud i ugudelighed og deres lære vil brede sig som kræft." 2.Tim. 2.16-17.

Hvad sker der om vi ikke følger denne formaning med hensyn til vranglære?

"Enhver, som går ud over Kristi lære og ikke bliver i den, har ikke Gud; men den, der bliver i hans lære, har både Faderen og Sønnen. Hvis nogen kommer til jer og ikke fører denne lære, så tag ikke imod ham i jeres hus, og byd ham ikke velkommen; for den, der byder ham velkommen, gør sig delagtig i hans onde gerninger." 2.Joh. 9-11.

”Men den, der bringer en af disse små, som tror på mig, til fald, var bedre tjent med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb. Ve verden for det, der fører til fald. Vel må der komme fald, men ve det menneske, som bliver årsag til fald.” Matt. 18.6-7.

Valget vi sættes i:

”Ingen kan tjene to herrer.” Matt. 6.24.

”...jeg vil ikke, at I skal have fællesskab med demonerne. I kan ikke drikke både af Herrens bæger og af demonernes bæger. I kan ikke have del både i Herrens bord og i demoners bord.”

1.Kor. 10.20-21.

”Jeg formaner jer, brødre, til at holde øje med dem, der i modstrid med den lære, I har taget imod, skaber splittelse og fører andre til fald. Hold jer fra dem! Den slags mennesker tjener ikke vor Herre Jesus Kristus...” Rom. 16.17-18.

Vores trosbekendelse starter med ”Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger.”

Mener vi det eller er det tomme ord?

Guds ord taler konkret, uhyre præcis og på en måde som ingen kan misforstå når det gælder om hvordan vi skal forholde os til vranglære og vranglærere!

I kan ikke! Hold jer fra dem! Gør I det alligevel er i medskyldige i deres onde gerninger! Ve jer! Det gælder kirkevækstfolkene og alt det de kommer med! Men ordene gælder også dig og dine medkristne uanset hvor højt på strå du/de måtte være i den menighed og organisation du tilhører. Vi lever i en åndelig opløsnings og forvirringens tid.

Vi har brug for ledere som aldrig før, der vil vise os vejen – vil male os Kristus for øje, så han må vokse og jeg blive mindre, så vi ser os selv som de syndere vi er, der har ét eneste håb – at Kristi blod renses fra al synd.

Ulykken i dag og det, der betinger det massive frafald fra Guds ord er, at vranglæren i kirkevækstbevægelsen og dens afskygninger, formidles videre oppefra – gennem ledere.

Hvis ledere (eller andre kristne for den sags skyld)

- siger, at blot vi er enige om det væsentlige, så må vi give hinanden rum til det forskellige – også inspiration, former og indhold, der er i strid med Guds ord – så taler de stik mod Guds ord, for Gud bruger intet og velsigner intet, der ikke er udgået fra ham selv og er i overensstemmelse med det han har sagt i sit ord!
- ikke afviser vranglærere ved døren, men tværtimod siger, at vi kan lære noget af dem – så taler de stik mod Guds ord og anbefaler os, at lade disse blinde vise os vejen Gud vil vi skal gå, selv om disse ikke har noget kendskab til denne vej!
- udgiver bøger af vranglærere og tilskynder til læsning af disse bøger, er de medskyldige i åndeligt forfald og frafald!
- f.eks. med rette taler imod biskoppernes ´skøn` om, at kærlighedsbudet vejer tungere end bibelens nej til homofilt samliv, men samtidigt ´skønner`, at noget kan bruges selv om det strider direkte imod Guds ord, er de hyklere, der har et bjælke i egne øjne og alligevel forsøger at fjerne splinten i biskoppernes! Matt. 7.1-5.
- siger, at det ene ikke udelukker det andet og at vi skal fokusere på det vi er enige om og lade det ligge vi er uenige i, taler de stik imod Guds ord og gør mørke til lys og lys til mørke ved at gøre ret og uret lige.
- der bruger en inspiration, der er imod Guds ord siger at de er bibeltro, at de har styr på udviklingen og ved hvad de gør, er de enten åndeligt blinde eller hovmodige, for de sidder Bibelens advarsler overhørige i tro og tillid til egne evner.

Sådanne ledere

- fører vild og bliver selv ført vild, 2.Tim3.13.

- er lejesvende, der tillader at ulven går på rov blandt fårene og jage dem fra hinanden, Joh. 10.12.
- opfylder alle sværmeriets kendetegn ved, at 'et indre lys' (= det gode motiv) er bestemmende og ved ikke at ville afprøve alt på Guds ord og indrette sig derefter.
- går Sauls vej, for de bagatelliserer, undskylder og bortforklarer synden, ja, de accepterer og godkender den.
- forkaster den arv de har modtaget fra dem der gik forud, 2.Tim. 3.14-16.

Ledernes opgave er i stedet trefoldigt (Joh. 21.15-17):

- *at vogte Jesu lam!* Det vil sige at vogte de spæde i troen og værne dem så intet ondt kan nå dem.
- *at være hyrde for Jesu får!* Det vil sige at føre de troende på ret vej og give dem sund og nærende kost så de må vokse i visdom og i erkendelsen af nåden og frelsen i Kristus.
- *at vogte Jesu får!* Det vil sige at sørge for at fårene bliver ført helt hjem til målet – de er den løn Jesus har optjent, de er frugten af hans lidelser. Mister du ét får undervejs – så gør alt du kan for at finde det igen!

Som leder står man til ansvar for de får man har fået betroet!

Og den der har fået meget betroet, fra han skal der kræves meget!

Hvad er Guds løfter om vi gør op med vranglære, med synden?:

"For det er os, der er den levende Guds tempel, som Gud også har sagt: "Jeg vil bo og vandre midt iblandt dem; jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk." Derfor: "Drag bort fra dem, og skil jer ud, siger Herren, og rør ikke ved noget urent! Så vil jeg tage imod jer, og jeg vil være jeres fader, og I skal være mine sønner og døtre, siger Herren den Almægtige." 2.Kor. 6.16-18.

"Og dette er det budskab, som vi har hørt af ham og bringer videre til jer: Gud er lys, og der er intet mørke i ham. Hvis vi siger, at vi har fællesskab med ham, men vandrer i mørket, lyver vi og gør ikke sandheden. Men hvis vi vandrer i lyset, ligesom han er i lyset, har vi fællesskab med hinanden, og Jesu, hans søns, blod renses os for al synd. Hvis vi siger, at vi ikke har synd, fører vi os selv på vildspor, og sandheden er ikke i os. Hvis vi bekender vore synder, er han trofast og retfærdig, så han tilgiver os vore synder og renses os for al uretfærdighed. Hvis vi siger, at vi ikke har syndet, gør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i os. Mine børn, dette skriver jeg til jer, for at I ikke skal synde. Men hvis nogen synder, har vi en talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige; han er et sonoffer for vore synder, og ikke bare for vore, men for hele verdens synder." 1.Joh.1.5-2.2.

Gør vi sådan, går vi ikke Sauls vej, men Davids og kan som han juble:

" Herren er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på troskab. Han anklager ikke for evigt og vredes ikke for altid; han gengælder os ikke vore synder og lønner os ikke efter vor skyld. Så høj som himlen er over jorden, så stor er hans nåde mod dem, der frygter ham; så langt som øst ligger fra vest, så langt har han fjernet vore synder fra os. Som en far er barmhjertig mod sine børn, er Herren barmhjertig mod dem, der frygter ham. For han ved, at vi er skabt, husker på, at vi er støv. Menneskets liv er som græsset, det blomstrer som markens blomster; når vinden blæser over det, er det der ikke mere, dér, hvor det stod, ser man det ikke mere. Men Herrens troskab varer fra evighed til evighed mod dem, der frygter ham, og hans retfærdighed mod børnenes børn, mod dem, der holder hans pagt og husker hans bud og følger dem. Herren har grundfæstet sin trone i himlen, han hersker som konge over alle." Sl. 103.8-19.

For det er nemlig Guds kærligheds væsen at tilgive syndere, der kommer til ham og bekender synd, fejl, svigt og mangler.

"Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt?" Rom. 8.32.

Men der er også noget Gud ikke kan! Han kan ikke tilgive, hvor der ikke bliver gjort op og synden bekendt, og hvor der ikke bliver bedt om tilgivelse! Det er ham en umulighed for derved ville han selv fornægte den forsoning, der er tilvejebragt ved Kristi død og opstandelse!

Gud er langmodig ud over alle grænser. I dag er det nådetid, men en dag er det for sent!

Guds ord taler med en sådan klarhed og styrke at det er rystende. Samtidig er det herligt afklarende så der ikke er tvivl!

Kun en dåre frygter ikke Gud.

Og dåren kan aldrig bevidne at:

"Da vi nu er blevet gjort retfærdige af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus. Ved ham har vi i troen fået adgang til den nåde, som vi står i, og vi er stolte af håbet om Guds herlighed. Og ikke alene det; vi er også stolte af vore trængsler, fordi vi ved, at trængslen skaber udholdenhed, udholdenheden fasthed, og fastheden håb. Og det håb gør ikke til skamme, for Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter ved Helligånden, som er givet os." Rom. 5.1-5.

"Dette siger Herren: "Stil jer ved vejene, og se jer om; spørg efter de gamle stier; følg vejen til det gode, så skal I finde hvile for jeres sjæle!" Men de svarer: "Det vil vi ikke!" "Jeg stiller vægtene ud for jer, lyt til hornet!" Men de svarer: "Det vil vi ikke!" Hør derfor, I folkeslag, forstå, du folkeforsamling, hvad der skal ske dem. Hør, du jord: Jeg bringer en ulykke over dette folk, den er frugten af deres planer. For de lyttede ikke til mine ord, de forkastede min lov. Hvad skal jeg med røgelse fra Saba, med den gode kalmus fra et fjernt land? Jeres brændofre tager jeg ikke imod, jeres slagtofre er mig ikke til behag. Derfor siger Herren: Jeg lægger hindringer for dette folk, og dem skal de snuble over; fædre og sønner, nabo og næste skal omkomme." Jer. 6.16-21.

Aalborg

22. dec. 2006.

Poul Erik Haahr

pe_haahr@hotmail.com

PS: Selv om det kun indirekte har noget med aktuelle rapport at gøre kan jeg ikke lade være med at vise en 10-punkts plan som New Ageren Alice Barclay (1880-1949) fremsatte kort før sin død.

Planen viser hvor effektive og målrettede New Agerne er og at de er i samsvar med denne verden – en verden der ikke kan eller vil reddes, men går sin undergang i møde.

Du kan så selv se, hvor langt de er nået med denne plan, der ved fremsættelsen forekom absurd og uopnåelig.

Planen var:

- Få Gud ud af skolerne. Hvis folk vokser op uden reference til Gud, vil de senere anse ham som irrelevant for deres liv.
- Nedbryd den kristne familiestruktur. Dette gøres ved at bryde kommunikationen mellem forældre og børn sådan at åndelige og etiske værdier ikke videreføres til næste generation.
- Fjern restriktionerne for sex. Mennesket må være fri til at nyde dette uden grænser.
- Siden sex er det stærkeste udtryk for menneskets livsnydelse, må det udtrykkes i alle former: homoseksualitet, orgier og bestialitet, bare ingen bliver misbrugt eller skadet.
- Kvinden må have frihed til at abortere uønskede børn. Hvis manden har ret til sex uden konsekvenser, må kvinden have det samme.
- Når et samliv går i stykker, må der være frihed til at lade sig skille. Man er også fri til at vælge sig en ny partner, selv om man ikke gifter sig igen.
- Slå ned på al religiøs radikalisme. Kristne siger at Jesus er den eneste frelsesvej. Fjern dette ved at bringe kristendommen til tavshed og ved at støtte andre religioner.
- Brug medierne til at kontrollere menneskers meninger. Brug TV, film og presse til dette.
- Tilsmuds kunsten i alle dens former. Fordrej musik, malerkunst, digtning til noget uanstændigt, umoralsk og okkult.
- Få kirken til at sige god for alle disse ni punkter. Få kirken til at acceptere principperne og sige at det er et gode.